

Αγάπης με την Αιγυπτίαν Βασιλοπούδα και Μαριώδα Αίγυπτον — ή Εύχη της Μάγνας με τον Κλάδον της Αμυγδαλιάς, Πνευρόσαν Έλιπίδα και Μενεξεδέριο Μπουνετάκι.

Η Διαπλάσις ασπάζεται τους φίλους της: Ελευδοφόρον, Κόρην της Μακεδονίας (έσπειρα: πέρασε το χέρι;) Ερθουσιώδη Έλληνα (καμμίαν αμφιβολίαν δέν έχω ότι θα προδιδασθής, και μάλιστα με λαμπρόν βαθμόν) Αιμοστάζουσαν Καρδίαν (πολύ μου άρεσεν ή περιγραφή της εκδρομής;) Πνευκοστίλιστο Νησί (πάντοτε σου άπαντιώ: αι προτάσεις δημοσιεύονται με την σειράν) Μικρό Διαβολάκι (εὐχαριστώ διά την ίδρυσιν του Συλλόγου και περιμένω λεπτομερείας διά να γράψω περισσότερα) Γαγαφίαν Κρήνην (περί αυτών πού μ' έρωτάς δέν γνωρίζω τίποτε: ούτε διαβάξω ποτέ εφημερίδας τοιούτου είδους) Μυρόεσαν Φύον (εὐχαριστώ πολύ διά τό ξεσπάθωμα) Χουσόφρονη Έλιπίδα, Αστέρα της Ειρήνης, Αρμιεπίσκοπον Γερμανόν (νά σου ζήση ή νεογέννητη άνεψούλα: έ, άμα την χορτάσης, γράψε μου) Γλυκειάν Έλιπίδα (ώρατά τά τετράδιά σου και αι ίδιαι εις όλα σου τά τετράδια εμπορεί να είνε αι άπαντήσεις, και διαφορετικαί: όπως θέλεις) Έλιπίδα του Μέλλοντος (κ' έμεις έδώ δέν πάμε παρακάτω: διάβασε την σημερινήν επιστολήν του κ. Φαίδωνος να ιδής τί ζήτη κάνει) Έλληνικόν Αστέρα (έχει καλώς) Μακεδονικόν Πόθον (αι παραγγελιαί σου εξετελέσθησαν) Γέρον του Μοριά (επεστράφη) Γέρον-Καικειάνιον (εὐχομαι παραστρέγον: δά δοκιμάσω, και ά να είνε έτσι, θα τό δημοσιεύσω) Θεελλάδην Οδρανόν (έχει καλώς: δέκοφα) Κλωνάγγελον Ζωήν (να δέν τό είδες εις τό 25ον φύλλον;) Έριάρην (έστειλα) Ανάστην (εὐχαριστώ θερμώς διά τό ξεσπάθωμα: σήμερον έγκρίνω τά ψευδάμματα) Μυρόεσαν Φύον κτλ. κτλ.

Εις όσας επιστολάς έλαβα μετά την 26 Μαίον άπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Ο χάρις των λύσεων, επί του οποίου δέν να γράφωι τάς λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι παλείται εν τω Γραφείω μας εις φανέλλους, άν έκαστος περιείχη 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1.)

Αι λύσεις δεκταί: έξ Αθηνών και Πετραίως μέχρι της 10 Ιουνίου εκ των Έπαρχιών μέχρι της 20 Ιουνίου εκ του Έξωτερικού μέχρι της 4 Ιουλίου.

248. Στοιχειόγραφος.

Πώς είμαι άνημερο βερίο Δέν πρέπει ναμριβάλλης Μ' άν κατορθώσης μοναχό Ένα στοιχείο να βγάλης, Γίνεται κάτι τι μ' αυτό Παράξενο πολύ: Δέν θά σέ φάω τότε' έγω Μόν' θά με φής εσύ!

249. Τονόγραφος.

Κάποιος θεός έπίθετον τον τονόν καταιδάξει Χωρίς τό άλλο σόμα του καθόλου να τάλλάξει Κι' άμέσως φανερώνεται—άν θά τό εύρης, άν... Έμπρός σου ένας Τυτάν.

250. Αστήρ έξ αναγραμματισμού των Αντιθέτων.

Διά του καταλλήλου αναγραμματισμού των αντιθέτων έκάστη των κάτωθι λέξεων, να εύρεθών άλλα τόσαι λέξεις τοιαύται, ώστε να σχηματίζεσαι δι' αυτών Αστήρ: Μακάριος, όρθόν, σιωπηλός, χοιρδή.

251. Μεγάλη Αριθμητική διά λέξεων.

Δοξαστικόν—Πρόθεσις—Αναφορικόν + Ζών—Έπίρρημα τρόπου—Άρθρον + Ρήμα—Έπιφώνημα—Μικρόν τετράποδον + Ρήτωρ—Έπίρρημα χρόνου—Πρόθεσις + Αϊσθημα—Προστακτική—Φωνήεν + Φυτόν κοινής χρήσεως—Άνθος—Σύνδεσμος + Ρήμα—Πρόθεσις—Σύμφωνον + Ένδοξος πόλις—Γράμμα—Απαγορευτικόν + Δένδρον—Αντωνυμία άριστος.—Σύμφωνον + Πρόσωπ. άγ. Γραφής—Έπίρρημα—Αριθμ. + Θεά Αιγυπτία—Αριθμητικόν—Ζών + Άθροισμα υπολοίπων: Γνωστόν γνωμικόν.

252-253. Κρυπτογραφικόν μετ' Επυγραφής.

Αύων πρώτον τό κάτωθι Κρυπτογραφικόν τετραστιχόν, άντικατάστησον ειτα τους έν τή Έπιγραφή αριθμούς και γράμματα διά των αντίστοιχων γραμμάτων και άνάγνωσε την: 1 234564737 890 543290 84 543234 23456488α3 8' 437β1γ4 ε3ζ548η47 7847 84η2347 αθ14η488α3

7 4 η α 3 8 4 8 8 7 3 8 α 3 7 3 7 α 7 1 α 7 β 4 3 4 1 η 1 8

254-255. Κεκρυμμένον Γνωμικόν διά Μαγικό Γράμματος.

Τή ανταλλαγή δύο γραμμάτων έκάστης των κάτωθι λέξεων δι' έός φωνήεντος, πάντοτε του άυτου, να σχηματισθών άλλα τόσαι λέξεις. Έκ τούτων πάλιν, τή άραιρέσει δύο γραμμάτων έξ έκάστης και συναρμολογήσει των λοιπών καθ' ήν εύρίσκονται σειράν, να σχηματισθή γνωμικόν: Φίλος, Έλένη, Αίνα, ήλος, Αίνος, τέλη, Κρής, Θεός, Έστία, Ικαρή.

256. Ακροστιχίδες Ακροστιχίδων.

Τών πέντε λέξεων της Α' ομάδος τά μέν άρχικά σχηματίζουν όνομα γυναικείον πάγκοιον, τά δε δεύτερα πόλιν της Τουρκίας. Τών έξ λέξεων της Β' ομάδος, τά μέν άρχικά σχηματίζουν άρχαίαν Ιταλικήν χώραν διάσημον, τά δε δεύτερα Βασιλίσαν της Έλλάδος.

Τέλος, των ούτως εύρεθησομένων τεσσάρων λέξεων, τά μέν άρχικά σχηματίζουν έπίρρημα, τά δε δεύτερα πρόσωπον της Αγίας Γραφής.

Α) 1, Ρωμαίος στρατηγός: 2, Βασιλεύς του Άργους: 3, Κριτής: 4, Φυτική χρωστική ούσια: 5, Πρόσωπον της Π. Διαθήκης. Β) 1, Πόλις της Έλλάδος: 2, Βασιλεύς της Αιγύπτου: 3, Άρχαία πόλις Ιταλική: 4, Έπος: 5, Βασιλεύς των Θηβών: 6, Φυτόν άρωματικόν.

257. Γρίφος μετ' Ακροστιχίδων.

Ία, νοσώ, δή, όναρ, σός, Άνθος, Άρης, α. Αύων τον παρόντα γρίφον, πέντε λέξεις θά... [ποκτήσης. Με τά πρώτα γράμματα των τον Προφήτην [θάναστήσης. Τά δε δεύτερ' άν θελήσης να τά γράψης στη [σειρά, Κάποια πόλις θά 'δής τότε να προβάλλη μια [χαρά. Της πρώτης δε τό πρώτον στοιχείον έάν [λάδης Τό δεύτερον της άλλης, και ούτω καθεξής, [Έν σύμπτωμα της... [ζέστης Έμπρός σου θά ιδής.]

[Πάσαι αι άνωτέρω Ασκήσεις έλήφθησαν έν της βαθεύσεως Συλλόγου του ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ.]

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η λέξις με άπλά στοιχεία των 8 σιγμάτων λευτά 10, διά δε τους συνδρομητάς μας λευτά 8 μόνον με παχέα στοιχεία τό διπλάσιον, και με κενά ή α τή τριπλάσιον. Έλάχιστος όρος 15 λέξεις, δηλαδή και αι όλιγοτεροι των 15 πληρώνονται ως να ήσαν 15. Ο χωριστός στίχος, έτσι και άπό μίαν λέξιν, με νεφαλαία ή παχέα ή άπλά στοιχεία των 8 σιγμάτων, υπολογίζεται ως έξ λέξεις άπλά.—Αι μη συνοδευόμεναι υπό του αντίτιμου άγγελιαί δέν δημοσιεύονται.

Διορίζονται αντιπρόσωποι: Έν Βόλω Δόκιμος Καλλιτέχνης, Τεργέστη Άναστάσιος Δεσύλλας, Χίω Άθάνατος Έλλάς.—Ζητούνται και άλλαχόθεν.—Οι ύφ' ήμων έγγραφέντες άποροι, στερούμενοι ψευδώνυμων, άπευθυνθήτωσαν τώ γραμματεί, προς λήψην (διευθύνσεις έν φύλ. 10ω).—Έκ του Γραφείου α' Ωραίας Χίου. (Η, 289)

Εγκαρδιώς εύχαριστώ συλλυπηθέντα με Χιανόν Αστέρα.—Βασιλόπαις (Η, 290)

Μαρία, πώς πήγε ή εις Όλυμπιον έκδρομή σας; Ζήτη ή Πανελληνίος Αιγυπτιακή Ένωσις! —Τοζέλι, Μορδάνου, Κάρολος. (Η, 291)

Σύλλογος «ΝΕΟΤΗΣ» πανηγυρίζων την επέτειον έορτήν άγαπητού του και δραστηριωτάτου προέδρου Ένωσις ή Θάνατος, πέμπει αυτώ άνθοδέσμην πλήρη των εγκαρδιωτέρων εύχών πάντων των μελών αυτώ.

Συμφώνως τή ύπ' αριθ. 7 άποφάσει του προεδρείου της «Νεότητος», ή κλήρωσις του λαχείου του Συλλόγου αναβάλλεται διά την 25ην Ιουνίου ε. έ.—Ο Πρόεδρος Ένωσις ή Θάνατος. (Η, 293)

Ενα μουσικέτο με τάς έθερομότερας ευχάς μας στέλλομεν 'ς τό πολυαγαπημένο Ένωσις ή Θάνατος γιά τή γιορτή του, και τό ευχόμεθα όλοφύγως την έκπλήρωσιν παντός επιθυμητού.—Φιλουμείδης Αφροδίτη, Τοζεύτρια Άρτεμις. (Η, 294)

Ευχόμεθα τώ προσφιλεστάτω μας Ένωσις ή Θάνατος πάν εὐδικιον επί τή όνομαστική έορτή του.—Φοίβος Απόλλων, Έομής Ακάχτας. (Η, 295)

Χρόνια πολλά, Αιγυπτία Βασιλόπαι και Αιγυπτίη Πόγγιν. —Αλεξανδρινή Άριστοκράτις. (Η, 296)

Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακαλέσθε όπως κατά τάς προσεχείς έκλογάς ψηφίσθε, μηδένος εξακουμένον, τά υπέρχα ψευδώνυμα ΓΑΡΓΑΦΙΑ ΚΡΗΝΗ, Άλμυρού ΧΡΥΣΟΦΤΗΡΗ ΕΛΠΙΔΑ, Βόλου Δέν πιστεύομεν να εύρεθή συνδρομητής να μή τα προτιμήση.—Γοργαφία Κρήνη, Πρόεδρος Συλλόγου Άλμυρού. (Η, 297)

Ο Σύλλογος «Μέμφις» χαιρετίζων την ίδρυσιν της Πανελληνίου Αιγυπτιακής Ένώσεως και στέλλων αυτή τάς καλλιτέρας του ευχάς, ύπόσχεται τοίς άραιοτάτοις αυτής ψευδωνύμοις: ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΗΕΜΗΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ ΠΑΣΧΟΥΣΑ ΕΛΛΑΣ ΠΑΛΗΝΗΣ ΜΗΤΕΡΑ έκθυμοτάτην ύποστήριξιν. (Η, 298)

ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΛΑΤΡΟΥΜΝΙΚΗ Υποψηφία διά προεδρία Δημοψηφίσματος του 1908.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ός τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμων ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ός άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Table with subscription information: ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, Εσωτερικού, Έξωτερικού, Ετήσια, Έξάμηνος, Τριμηνος, ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ, Έσωτερικού λεπ. 20, Έξωτερικού φρ. χρ. 0,20, Φύλλα προηγούμενων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25), ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Οδός Ερμούπου άρ. 38, παρά τό Βαρβάνειον, Έτος 30ον.—Αριθ. 28

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος. Έν Αθήναις, 7 Ιουνίου 1908. Έτος 30ον.—Αριθ. 28

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΤΕΙΡΟΣ ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ!

[ΜΓΕΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

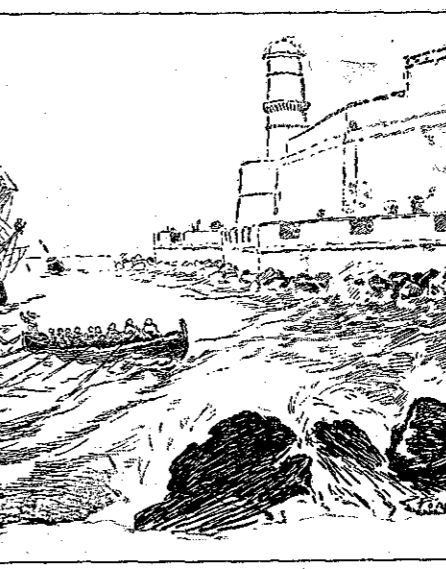
Εάν ανοίξετε έν σινοδήποτε Έγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν εις την λέξιν Λούλλης, θαναγώσετε τά έξής: «Λούλλης (Lull) Ίωάννης-Βαπτιστής, διάσημος μουσικός της εποχής του Λουδοβίκου ΙΔ', γεννηθείς έν Φλωρεντία τή 1633 και άποθανών τή 1687. Έβρασεν έν Παρισίαις και ύπήρξεν ό δημιουργός του μελοδράματος. Τά κυριώτερα του μελοδράματα είνε: Ψυχή, Περσοφώνη, Αρμίδα κτλ.»

Αλλ' εάν δέν άρκεσθήτε εις τάς στοιχειώδεις αυτάς πληροφορίας, και θελήσετε νάνοίξετε και μίαν Ίστορίαν της Μουσικής, πολλάς σελίδας αυτής θα εύρήτε άπερωμένας εις τον Λούλλην. Έκεί τό σημαντικόν του έργον αναλύεται έν έκτάσει. Οι έγκύψαντες εις τοιούτου είδους σπουδάς, γνωρίζουν πόσον μεγάλος και πρωτότυπος μουσικός ήτο ό Λούλλης, και πόσον όγκώλιον συνεισέφεραν ή μεγαλοφυαία του εις τό οικοδόμημα της θείας Τέχνης.

Επισκόδια αναφερόμενα εις την παιδικήν ηλικίαν του διαστήμου μουσικού, θαναγώσετε εις τό άνωτον τουτο μυθιστόρημα, του οποίου ήρωας είνε ό μικρός και κατόπι μέγας Λούλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Ο λιμήν της Μασσαλίας. Οι Μασσαλιώται του έτους 1643 ώμοίαζαν πολύ με τους σημερινούς. Έπίσης θορυβώδεις και αυτοί, επίσης ύπερβολικοί, επίσης τρελλαινόμενοι διά την ζωήν του υπαίθρου και του δρόμου, ήδη κατά τάς άρχάς της βασιλείας Λουδοβίκου του ΙΔ', όπως και οι σύγχρονοι Μασσαλιώται, οι ύπήκοοι του Προέδρου Φαλλιέρ.

Την ώραίαν εκείνην πρώϊαν του Μαιού, αι αποβάθραι του λιμένος ήσαν κοσμοβριθείς, καθ' όλον τό μήκος των διαυρών, αι όποιαί εισχωρούν εις την πόλιν. Πληθος περιπατητών και άέργων του δρόμου παρηκολούθουν έκείθεν τά μικρά άλιευτικά πλοίατα, έπανερχόμενα ή αναχωρούντα, και τά μεγάλα ναπολιτανικά ιστιοφόρα, τάς ταρτάνας με τά κόκκινά των πανιά, τά όποια έφανταζαν τόσον εύμορφα εις τό ανοικτόν πέλαγος. Υπό τον κυανούν ούρανον και



«Τό πλοϊον, ρυμουλκούμενον υπό των κοπηλατών...» (Σελ. 218, στ. α.)

σιλεός υπό την κηδεμονίαν της μητρός του Άνας της Αυστριακής. Τά σημαντικά αυτά γεγονότα έπροσόδουσαν πλουσίως τάς συνομιλίαις των Μασσαλιωτών, οι όποιοι με ζωηράς χειρονομίας συνεζήτησαν περί του μέλλοντος της νέας βασιλείας, έκφραζόμενοι μετά συμπαιθείας πολλής περί του άπιστουμένου, —όπως ώνόμαζαν τον μικρόν βασιλέα.

Έξαιφια τό πληθος εκείνο έφάνη συγκινούμενον, και φωναί άντήχησαν αναγγέλλουσαι, ότι τό γεγονός, τό τόσον άνωπομύνως περιμενόμενον, τελοςπάντων επέκειτο.

Λέμβος, έκκινήσασα έκ της αποβάθρας του Δημαρχείου και φέρουσα τάς άρχάς της πόλεως, διηυθύνετο εις προύπαντησιν μεγάλης μοιραντίνας, ή όποια είχεν έμφανισθή από την καμπήν του φρουρίου Σαιν-Ζάν και έσταματήσμε μετ' όλίγον άπέναντι του λόφου του Φάρου.

Δέν ύπήρξεν άμφιβολία, ότι τό αναμενόμενον άψήλδον πρόσωπον εύρίσκετο επί του ιστιοφόρου εκείνου, επί του οποίου προσηλώθησαν άμέσως τά βλέμματα όλων των ναυτικών του λιμένος.

Κ' ένώ έχαλώντο τά ιστία, και λέμβοι με ρωμολόγια κωπηλάτας έπλησίαζαν με τό πλοϊον διά να τό ρυμουλκήσουν έντός της διάρυρας, — αι εικασίαι έδιναν κ' έσπερναν.

Οι μέν έλεγαν, ότι οι άκινούμενοι ήσαν πρέσβεις της Βενετίας: οι δε έβεβαίουν, ότι ό έπίσημος ξένος, προς τιμήν του οποίου έθαλασσοδέροντο αι άρχαί, ήτο ό δούξ Γκιζης, ό όποιος έπανήρχετο εις την Αύλην, κληθείς έπειγόντως υπό της Άντιβασιλείσης. Δέν θάργούσαν να τό μάθουν: Τό

πλοίων, ρυμουλκούμενον υπό των κωπηλατών, εισήρχετο ήδη εις την διώρυγα. Τὴν στιγμήν εκείνην, μία ταξειδιωτικὴ ἄμαξα, με τέσσαρα ἄλογα, ἐσταμάτησε παρὰ τὴν προκυμαίαν, ὅσοι δ' ἐγνώριζαν ἀπὸ οἰκόσημα, δὲν ἐδυσκολεύθησαν νὰ ἀγνωρίσουν, ἐπὶ τῆς θυρίδος ζωγραφισμένον, τὸν θυρεὸν τῶν δουκῶν Γκίτζη.

Μόλις προσεδέθη τὸ πλοῖον ἀπὸ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐρρίφθη ἡ σανὶς τῆς ἀποβάσεως, πρῶτος ἀπεβίβασθη ἕνας κύριος βιαστικῶς, ἀκολουθούμενος ὑπὸ παιδίου δεκαετοῦς, τὸ ὅποιον ἦτο ἐνδεδυμένον κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ράχιν τοῦ ἑνα μανδολίνου.

Ὁ δούξ Γκίτζης—διότι αὐτὸς ἦτο,— δὲν ἠθέλησε νὰ κούση τὰς προσφωνήσεις, τὰς ὁποίας τῷ εἶχαν ἐτοιμάσῃ οἱ ἐν τέλει, καί, μετὰ τὸς τυπικοὺς χαιρετισμούς, διηυθύνθη ἀμέσως πρὸς τὴν ἄμαξάν του. Προφανῶς ἐδιτάζετο πολὺ. Καὶ ἀφοῦ ἔδωσε διαταγὰς εἰς τοὺς ὑπηρετάς του νὰ φορτώσουν γρήγορα τὰς ἀποσκευὰς, ἀνέβη κ' ἐχώθη εἰς τὴν ἄμαξαν, πρὶν προφθάσῃ νὰ τὸν περιεργασθῇ καλὰ τὸ ἐκπληκτικὸν πλῆθος.

Ἄλλ' ἡ περιέργεια τῶν Μασσαλιωτῶν ἐστράφη τώρα πρὸς τὸ παιδίον, τὸ ὅποιον συνώδευε τὸν δούκα. Ὁ μικρὸς ἴστατο ἄρθριος παρὰ τὴν θυρίδα τῆς ἄμαξας, κρατῶν τὸ μανδολίνον του καὶ κυττάζων, με ὄσσην περιέρχον με τὴν καὶ ἀνησυχίαν κρυφῆν, τὸ θορυβῶδες ἐκεῖνο πλῆθος, τὸ ὅποιον συνωστίζετο γύρω του.

Ἦτο εὐμορφον παιδάκι με μεγάλα κατὰμαυρα μάτια, μελαγχροινόν, ἰσχνόν καὶ πολὺ ὑψηλὸν διὰ τὴν ἡλικίαν του. Ἐφοροῦσεν ἰταλικὴν καμιζόλαν, ὄχι βέβαια πολὺ καινουργῆ, καὶ φουλάρι κόκκινον εἰς τὸ κεφάλι, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐξέφευγαν οἱ βόστρυχοι τῆς μαύρης του κόμης. Τὰ πόδια του γυμνά, αἱ κνήμαι του γυμναί, κ' ἐπὶ τοῦ στήθους του, τὸ ὅποιον ἦτο ἀνοιχτόν, ἐφαίνετο ἕνα φυλακτὸν ζωηρόχρωμον, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ φοροῦν οἱ ναπολιτῆνοὶ ψαράδες.

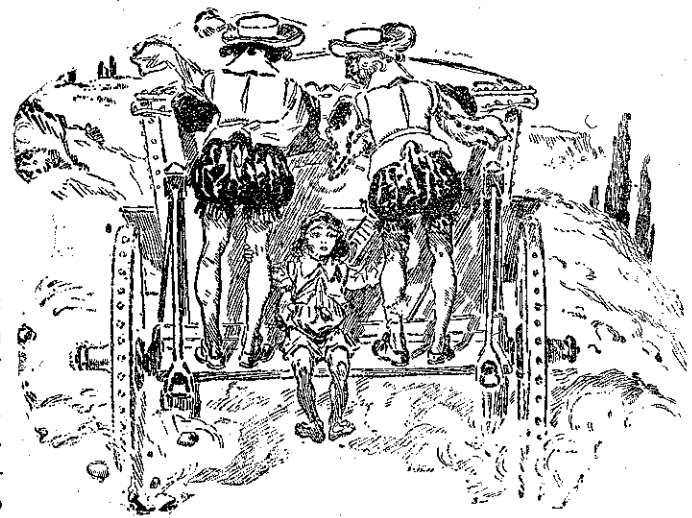
Βεβαίως τὸ παιδί αὐτὸ ἦτο χαριτωμένον καὶ γραφικώτατον, με ἔλα τὰ κουρέλια του. Οἱ Μασσαλιῶται ὅμως ἀπορούσαν πῶς ἕνας μεγάλος ἄρχοντας, ὡς ὁ δούξ Γκίτζης, κατεδέχετο νὰ ἔχη μαζί του ἕνα «παιδόπουλον» ἢ ἕνα «μουσικόν» τόσο κακοντυμένον!

Ὁ μικρὸς ἐν τούτοις, χωρὶς νὰ ταραχθῇ διόλου ἀπὸ τὰς βλέμματα ποῦ τὸν περιεργάζοντο, ἐκύτταζε καὶ αὐτὸς τὸ πλῆθος, μειδιῶν, ἐνῶ ναῦται καὶ ἀκόλουθοι τοῦ δουκὸς ἐσώρευαν εἰς τὴν ἄμαξαν πολυάρθριμα κιθάρια, τὰ ὁποῖα ἐξεφόρτωναν ἀπὸ τὸ πλοῖον.

Ὅταν καὶ αὐτὴ ἡ ἐργασία ἐτελειώσε, ὁ ἄμαξηλάτης ἐκτύπησεν ἐλαφρῶς τὴν θυρίδα τῆς ἄμαξας, ἡ ὁποία διηνοιχθῆ ἀμέσως κ' ἐπαρουσιάσθη ἡ αὐστηρὰ μορφή τοῦ δουκὸς Γκίτζη.

— Ἐτοιμα; ἐφώνασε κτύπα καὶ δρόμο!...Γιὰ τὸ Παρίσι!...τὰ τέσσαρα! Συγχρόνως παρετήρησε τὸν μικρὸν με τὸ μανδολίνον, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθει νὰ στέκεται παρὰ τὴν θυρίδα, περιμένων.

— Ἐ, τί κάθεται Ζάν-Μπαττίστα; τοῦ ἐφώνασε ἀνέβα γρήγορα καὶ φεύγομε!



Ἐνπιάετο ἀπὸ τὰς κνήμας τῶν γειτόνων του... (Σ. 218, στ. γ')

Κ' ἐνευσεν εἰς δύο μεγαλοσώμους λακέδες, οἱ ὁποῖοι ἀνήρπασαν εὐθὺς τὸ παιδί, καθένας ἀπὸ ἕνα χέρι, καὶ τὸ ἀνέβασαν κοντά των, εἰς τὸ ὄπισθεν ἐδῶλιον τῆς ἄμαξας.

Ἀμέσως τὸ μαστίγιον ἐκρότησε, καὶ τὸ πλῆθος μόλις ἐπρόφρασε νὰ ποτραβῆ χθῆ διὰ νανοίξῃ δίδον εἰς τὰ ἄλογα, τὰ ὁποῖα διηυθύνθησαν καλπάζοντα πρὸς τὴν πύλιν τοῦ Αἰξ.

Ἐνῶ οἱ Μασσαλιῶται ἐγύριζαν εἰς τὰ σπίτια των, παρακολουθοῦντες με βλέμμα ὄχι καὶ πολὺ εὐμενές τὴν ἄμαξαν, ἡ ὁποία ἔφευγε μακρὰν μέσα εἰς σύννεφα σκόνης, ἐψιθύριζαν:

— Βία ποῦ τὴν εἶχε κι' αὐτὸς ὁ δούξ!

Ἄλλοι δὲ διηρωτῶντο ἀνησυχῶς:

— Τί διάβολο τὸ θέλει μαζί του στὸ Παρίσι ἐκεῖνο τὸ κουρελιάρικο;

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.**

**Καθ' ὅδον**

Ὁ ἥλιος ἐφλόγιζε τὸν λευκὸν καὶ κοινωρτῶδη δρόμον, ὁ δὲ μικρὸς Ζάν-Μπαττίστα (ἰταλικὰ ὁ Ἰωάννης-Βαπτι-

στής), καθήμενος εἰς τὸ ὄπισθιον τῆς ἄμαξας, στενόχωρα ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο γιγαντιαίων ἀκολουθῶν, ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ τὴν ζέστην.

Ἡ ἄμαξα ἐτραντάζετο ἄσχημα, καὶ φοβούμενος ὁ μικρὸς νὰ μὴ πέσῃ, ἐπιάνετο σφικτὰ ἀπὸ τὰς κνήμας τῶν γειτόνων του, οἱ ὁποῖοι ἐκοιμῶντο ὄρθιοι καὶ ἐξυπνοῦσαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, μόνον διὰ νὰ τῷ λέγουν βαναύσως νὰ πιάνεται ἀπὸ τ' ἄμαξι καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐνοχλῇ με τὴ μούρα του.

Αἱ πρῶται ὥραι τοῦ ταξειδίου ὑπῆρξαν λοιπὸν φοβεραὶ διὰ τὸν Ζάν-Μπαττίστα, ὁ ὁποῖος διηρωτᾶτο με φρίκην, ἀν αὐτὸ τὸ μαρτύριον θὰ ἐξακολουθοῦσεν εἶσι ὡς τὸ Παρίσι...

Εἰς τὸ Μεραμὰ ἐστάθησαν μόλις ἐν τέταρτον, ἕως νὰλλάξουν ἄλογα, καὶ ἡ ἄμαξα πάλιν ἐξεκίνησε. Τὸ βράδυ, εἰς τὰς ἕξ, ἡ ἄμαξα εἰσήλθεν εἰς τὸ Ἀβινιὸν κ' ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ ξενοδοχείου τῆς Εὐρώπης, παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Ροδανοῦ.

Ὁ μικρὸς μουσικὸς, καταϊδρωμένος, κατασκονισμένος καὶ κατακουρασμένος, ἐπῆδησεν ἀπὸ τὸ ἐδῶλιον με τὴν ἀπόφρασιν νὰ μὴ ἐξακολουθῆσῃ τὸ ταξειδί ὑπὸ τόσο ἐλεεινὰς συνθήκας. Καὶ ἀντὶ νὰ συνοδεύσῃ τοὺς λακέδες, οἱ ὁποῖοι τὸν προσεκάλουν εἰς τὸ μαγειρεῖον τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου τοὺς ἐπερίμενον ἄφθονον γεῦμα, ἐπῆγε καὶ ἐστάθη ἐμπρὸς εἰς τὴν θυρίδα τῆς ἄμαξας, περιμένων νὰ κατέλθῃ ὁ δούξ, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον, ἐννοεῖται, δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ.

(Ἐπιτετα συνεχῆ) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

**ΤΟ ΑΤΙ**

Ἄτι γοργὸ κι' ἀκούραστο, Τί πᾶς τὸν καθάλαρον Στὰ μονοπάτια; ἐκάθησαν Οἱ στρατῆρες οἱ πλατειῆς; Σύννεφα μαύρα καὶ πυκνὰ Σκεπάζουν τὸ φεγγάρι Κι' ὁ δρόμος σου εἶν' ἀδιάβατος, Γεμάτος ρεματιές.

Κι' ἂν ξεγλυστρήσῃς στ' ἀφεγγα Μέσ' ἐστ' ἄγρια ριζολίθια Καὶ τὸν ξαπλώσης στὸς κρεμμυούς Καὶ ἐστὴν κακοτοπία, Ποῖος θὰ βρεθῇ πονόφυχος Νὰ δώσῃ μετὰ βοήθεια Καὶ ποῖα χερᾶκια σπλαχνικὰ Θὰ τὸν σηκώσουν, ποιά;

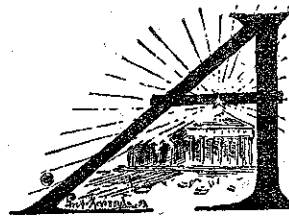
— Σάπα, διαβάτη ταπεινέ, Μικροβουλε διαβάτη, Οἱ πλατειῆς στρατῆρες ἔγειναν Γιὰ τὸν πολὺ σωρὸ, Ὅμως οἱ λίγοι, οἱ διαλεκτοί, Παίρνουν τὸ μονοπάτι Μὴδὲ ψηφοῦν ἐστὸ διάβα των Τ' ἀγκάθι τὸ ξερό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

**ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ**

**ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ**

Ἀγαπητοί μου,



Ποῖαν ἡλικίαν εἴμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ βγάξῃ τὸ φωμί του; Αὐτὸ βέβαια ἐξαρ-

τᾶται ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα ποῦ θάκολουθήσῃ. Ἄν θὰ γίνῃ ἰατρὸς ἢ δικηγόρος, εἴμπορεῖ νὰ φθάσῃ εικοσιπέντε ἐτῶν καὶ νὰ μὴ κερδίξῃ ἀκόμη πεντάρη! Ἄν θὰ γίνῃ ἐμπορικὸς ὑπάλληλος ἢ ἐμπορος, εἴμπορεῖ καὶ ἀπὸ δεκαοκτὼ ἐτῶν νὰ εἶνε ἀνεξάρτητος. Ἄν θὰ μάθῃ τέχνην, εἴμπορεῖ κατὶ νὰ ξεδουλεύῃ καὶ ἀπὸ δεκαπέντε ἐτῶν. Ἄν θὰ μπῆ ὑπηρετῆς, εἴμπορεῖ νὰ ζῇ με τὸν κόπον του καὶ ἀπὸ μικρότερος, — καὶ οὕτω καθεστῆς. Ὁ νόμος, ἂν δὲν ἀπατώμαι, ὀρίζει μίαν ἡλικίαν, κάτω τῆς ὁποίας τὸ παιδί δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐργάζεται εἶνε, βλέπετε, ὑποχρεωμένον νὰ παύσῃ εἰς τὸ σπίτι ἢ νὰ φοιτᾷ εἰς τὸ σχολεῖον. Ἄλλ' ὁ νόμος εἶνε γραμμένος εἰς τὸ χαρτί, παντοῦ δὲ εἴμπορεῖ κανεὶς νὰ ἰδῇ ὄχι μόνον παιδιὰ δώδεκα καὶ δέκα ἐτῶν νὰ ἐργάζονται, ἀλλὰ καὶ νήπια ἀκόμη, ἐπτά, ἕξ, πέντε ἐτῶν. Με τὸν ἰδρωτὰ τοῦ προσώπου σου θὰ φάγῃς τὸν ἄρτον σου, εἶπε ὁ Θεὸς πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐν γένει. Φαίνεται δὲ ὅτι δὲν ὑπάρχει ὄριον ἡλικίας, οὔτε διὰ τὴν ἀρχὴν οὔτε διὰ τὸ τέλος τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας.

Ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ θέαμα τῶν ἐργαζομένων νηπίων — ἀφίνω πλέον τὰ παιδιὰ κατὰ μέρος, — εἶνε συχνότατον. Ἡ μεγάλη συντεχνία τῶν λούστρων καὶ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν π: χ: ἀριθμεῖ πολλὰ μελῆ ἀνήλικα. Μίαν ἡμέραν εἶδα ἕνα λουστράκι, τὸ ὅποιον, χωρὶς ὑπερβολῆν, ἦτο μικρότερον ἀπὸ τὸ κασσελί του.

— Βρὲ σὺ! τὸ σπίτι σου εἶνε αὐτό; τὸν ἐρωτοῦσε, γελῶν καὶ δείχνων τὸ κασσελί, ἕνας ὀφθαλμιστῆς, ὄχι καὶ πολὺ μεγαλειτέρους του.

Ἄλλὰ τὸ συνηθέστερον ἐπάγγελμα τῶν νηπίων εἰς τὰς Ἀθήνας, εἶνε τὸ πλανόδιον ἐμπόριον. Γυρίζουν τάπογεύματα καὶ τὰ βράδρα εἰς τοὺς δρόμους, πωλοῦντα ἄνθη, γύφισα ἀγαλματάκια, κορδόνια γιὰ τὰ παπούτσια, εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάκια, βεντάλιας, σαποῦνια, ἀλυσιδίτες καὶ χίλια ἄλλα δὴ. Ἄν καθήσεται εἰς ἕνα ζαχαροπλαστεῖον τῆς Πλατείας μισὴν ὥραν, θὰ παρελάσῃ ἐμπρὸς σας ὀλόκληρος λόχος τοιοῦτων μικροσκοπικῶν πωλητῶν. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ πωλήτριαι τῆς αὐ-

τῆς ἡλικίας. Ὡ, τὰ δυστυχισμένα κοριτσάκια καὶ τ' ἀγοράκια, τὰ χλωμά καὶ τὰ κουρελιασμένα, πῶς τὰ λυπᾶται κανεὶς! Καὶ μάλιστα ὅταν τὰ βλέπῃ νὰ περιφέρονται εἰς τὰ κέντρα, διὰ νὰ κερδίσουν τὸ φωμάκι των, ἀκόμη καὶ τὴν νύκτα, ἀργά, πολὺ ἀργά. Νυστάζουν τὰ καϊμένα κ' ἔχουν πολλὴν ἔρξιν νὰ... κλείσουν πιά τὸ μαγαζί. Ἄλλ' ἐπιμένουν. Ἐκεῖ εἰς τὸ περιβολάκι, κρυμμένος εἰς τὸ σκότος, κάποιος μεγάλος συνήθως περιμένει. Καὶ ὁ μεγάλος αὐτὸς εἶνε κακὸς. Ἄλλοιμον εἰς τὰ παιδάκια ἂν δὲν γυρίσουν με ἀρχετὲς πεντάρης! Δὲν θὰ φάγουν φωμί, ἀλλὰ ξύλο...

Διὰ νὰ βγάξῃ τὸ φωμί του ἕνα νήπιον, δὲν χρειάζεται βέβαια παρὰ κάποια νοημοσύνη. Ἄλλ' ὅταν τύχῃ νὰ ἔχη καὶ τάλαντον πλέον ὀριζόμενον, τότε ἐργάζεται διαφορετικὰ. Παραδείγματος χάριν τραγουδεῖ, ἐνῶ ὁ μέγιστος τὸ συνοδεύει με κιθάραν ἢ μανδολίνον. Αὐτὴν τὴν ἐποχὴν γυρίζουν εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους κάμποσοι τέτοιοι ἀνήλικοι καλλιτέχνη. Βλέπω συχρὰ δύο κοριτσάκια, τὰ ὁποῖα τραγουδοῦν εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα, εἰς τὰ ἐστιατόρια. Ἡ φωνὴ των δὲν εἶνε τίποτε ἔκτακτον καὶ ἡ μουσικὴ των ὀλωδιδίλου στοιχειώδης. Φαλτσάρουν μάλιστα κάπου-κάπου. Ἄλλὰ πόσσην συμπάθειαν καὶ πόσον οἶκτον ἐμπνέουν διὰ τὴν ἡλικίαν των! Ἀπὸ τόσο μικρά, καὶ νὰ εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ ξενοκτοῦν καὶ νὰ ξελαργυγίζωνται... Διὰ νὰ ζήσουν αὐτὰ, ἴσως διὰ νὰ θρέψουν καὶ ἄλλους. Ἀπὸ τώρα!

Αἱ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία καὶ νὰ παγορεύσῃ εἰς τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς κηδεμόνας τῶν μικρῶν αὐτῶν ταλάντων τὴν ἐκμετάλλευσιν. Δὲν βαρυνέσθε! Ἄν ἐμποδισθοῦν σήμερον αὐτὰ, αὔριον θὰ βγοῦν ἄλλα. Ἔτσι εἶνε, δυστυχῶς, ὁ κόσμος. Ὑπάρχουν παιδιὰ τόσο εὐτυχημένα, ποῦ δὲν θὰ ἐργασθοῦν οὔτε ὅταν μεγαλώσουν. Καὶ ἄλλα πάλιν τόσο δυστυχισμένα, ὅστε ἀναγκάζονται νὰ δουλεύουν ἀπὸ τὴν ἡλικίαν ποῦ οὔτε εἰς τὸ Σχολεῖον δὲν τὰ δέχονται.

Τὸ ὄριον ποῦ θέτει ὁ νόμος, τὸ καταργεῖ ἡ ἀνάγκη. Μόνον ὅταν θάλλάξῃ — ἂν ποτὲ ἀλλάξῃ — ὁ ὀργανισμὸς τῆς κοινωνίας, θὰ λείψῃ, μαζί με τὸσα ἄλλα, καὶ τὸ σπαραξικάρδιον θέαμα τῆς νηπιακῆς βιοπάλης. Διότι τότε δὲν θὰ ὑπάρχουν πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, οὔτε ἄργοι καὶ ἐργαζόμενοι. Τὸ Κράτος θὰ εἶνε ὑποχρεωμένον νὰ χορηγῇ εἰς κάθε πολίτην τροφήν, ἐνδυμασίαν, ἐκπαίδευσιν. Τὸ Κράτος θὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν ὄλων. Καὶ κάθε πολίτης, ἀπὸ 20 ἕως 40 ἐτῶν, θὰ εἶνε ὑποχρεωμένος, εἰς ἀντάλλαγμα, νὰ ἐργάζεται τρεῖς ὥρας τὴν ἡμέραν. Ἔτσι λέγουν...  
Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

**ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ**

(ΜΥΣΤΗΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.** (Συνέχεια)

Οἱ ἀστυνομικοὶ κατάρθρωσαν μὲν νὰ τοὺς ἀποθῶσουν ἐννόησαν ὅμως ὅτι, διὰ νὰ σώσουν τὴν ζωὴν τοῦ Νικολέφ, ἦτο ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ τὸν συλλάβουν, ἂν καὶ πάλιν ὑπῆρχε φόβος μὴ ἤθελε φανευθῆ ἐπὶ τόπου...

Μεθ' ὄλας τὰς προσπάθειας τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ οἰκία ἐκινδύνευε νὰ λωθῆ ὑπὸ τῶν ἐπιδρομῶν, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ὄρμησε, διέσχισε τὸ πλῆθος, ἔφρασε μέχρι τοῦ κατωφλίου, ἀνῆλθε τὰς βαθμίδας τῆς ἐσόδου, καὶ ὄρθωθεις πρὸ τῆς θύρας:

— Σταθῆτε, ἄθλιοι! (\*) ἐκραύγασε διὰ φωνῆς, ἡ ὁποία κατίσχυσε τοῦ θορύβου.

Τὸν ἤκουσαν καὶ ὀπισθοχώρησαν τὸσον τὸ ὕψος τοῦ ἦτο ἐπιβλητικόν.

Προχωρήσας τότε ὁ κ. Φράγκ Γιωχάουζεν, τὸν ἠρώτησεν:

— Ποῖος εἶσθε σεῖς;

— Naί!... ποῖος εἶσθε;... ἐπανάλαβεν ὁ ταγματάρχης Βέρντερ.

— Εἶμαι ἕνας προγεγραμμένος, τὸν ὅποιον ὁ Δημήτριος Νικολέφ ἠθέλησε νὰ σώσῃ διὰ τῆς τιμῆς του, καὶ ὁ ὁποῖος ἔρχεται τώρα νὰ τὸν σώσῃ διὰ τῆς ζωῆς του.

— Τὸ ὄνομά σας;... ἠρώτησεν ὁ συνταγματάρχης πλησιάζων.

— Βλαδίμηρος Γιαννώφ!

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.**

**Βλαδίμηρος Γιαννώφ.**

Ὁ ἀναγνώστης παρακαλεῖται νὰ ἀπολήσῃ τὴν ἀρχὴν τῆς παρουσίας ἱστορίας.

Ἐνας ἄνθρωπος εἶχεν ἐμφανισθῆ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὄχθης τῆς λίμνης Πείπου. Τὴν νύκτα, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχεν εἰσχωρήσῃ εἰς τοὺς πάγους, οἱ ὁποῖοι ἐκάλυπταν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς λίμνης. Περιπατοῦσα τελεωφορῶντων, ἐκλαβοῦσα τὸν ὀδοιπόρον ὡς λαθρέμπορον, ἐπυροβόλησεν ἐναντίον του ἀνεπιτυχῶς. Σῶος ὁ ὀδοιπόρος κατάρθρωσε νὰ φθάσῃ εἰς καλύβην ἀλιέων, ὅπου καὶ διημέρευσε. Τὴν νύκτα πάλιν ἐξεκίνησεν, ἐκυνηγήθη ἀπὸ ἀγέλην λύκων καὶ ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς ἕνα μύλον, ὅπουθεν ὁ κελδὸς μυλωνᾶς διηυκόλυε τὴν φυγὴν του. Καταδιωχθεὶς τέλος ὑπὸ τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ ἐνωμοτάρχου Ἐκ, διέφυγεν ὡς ἐκ θαύματος, ριφθεὶς ἐπὶ τῶν πλεόντων ὀγκοπαγῶν τοῦ Περνὸδα. Ὡς ἐκ θαύματος ἐπίσης δὲν ἀπωλέσθη κατὰ τὴν σύρραξιν ἐκείνην, καὶ ἠδυνήθη νὰ μείνῃ εἰς τὸ Περνάου χωρὶς νὰ ἀκαλυφθῇ.

(\*) Ἴδε εἰκόνα προηγουμένου φύλλου, σελίς 201.

Ο Βλαδίμηρος Γιαννώφ είνε ο υίος του Ιωάννου Γιαννώφ, παλαιού φίλου του Δημητρίου Νικολέφ, ο όποτος, αποθνήσκων, τῷ εἶχεν ἐμπιστευθῆ ἄλην τὴν περιουσίαν του. Ἡ ἱερὰ αὐτῆ παρακαταθήκη, ἐξ 20,000 ρουβλίων εἰς τραπεζιτικά γραμματία, ἐπρόκειτο νὰ παραδοθῆ εἰς τὸν Βλαδίμηρον Γιαννώφ, ὅταν ὁ προγεγραμμένος, ὁ ἐξόριστος, θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὴν γενέθλιον γῆν, ἐάν ποτε θὰ τῷ ἐπετρέπετο νὰ ἐπανεέλθῃ.

Γνωρίζομεν, τῶντι, κατόπι τίνων πολιτικῶν γεγονότων, ὁ Βλαδίμηρος εἶχεν ἐξοριθῆ εἰς τὰ βόθρα τῆς Σιβηρίας, εἰς τὰ ἀλατωρυχεῖα τῆς Μυνισίνσκης. Καταδικῆ εἰς ἰσόβιον ὑπερορίαν τὸν ἐθάρυεν. Ἡ μνηστὴ του, ἡ Ἰλκα Νικολέφ, ἠδύνατο νὰ τρέφῃ τὴν ἐλπίδα ὅτι θα τῇ ἀπεδίδοτο, ὅτι μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν θετὴν του οἰκογένειαν, τὴν μόνην ἢ ὅποια τῷ ἔμενεν εἰς τὸν κόσμον, θὰ ἐπανεύρισκε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐτυχίαν;... Ὅχι βέβαια! Οὐδέποτε οἱ μνηστευμένοι θὰ ἐπανεβλεπον ἀλλήλους, ἐκτὸς ἐάν ἡ Ἰλκα ἀπεφάσιζε νὰ μεταθῆ πρὸς συνάντησίν του εἰς Σιβηρίαν, — ἢ ἐκτὸς ἂν ἐκεῖνος κατώρθωνε νὰ δραπετεύσῃ...

Τὸ δεύτερον ἔγινε. Μετὰ τέσσαρα ἔτη, ὁ Βλαδίμηρος διέσχισε τὰς σιβηρικὰς εὐρωπαϊκὰς στέππας τῆς ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ Περνάου, ὅπου ἐκρύπτετο, σκοπεύων νὰ ἐπιβασθῆ εἰς πλοῖον καὶ νὰ πέλθῃ εἰς Γαλλίαν ἢ Ἀγγλίαν, μόλις ὁ διάπλους τῆς Βαλτικῆς θὰ καθίστατο δυνατός, λυομένων τῶν πάγων.

Εἰς τὸ Περνάου, ὁ Βλαδίμηρος Γιαννώφ εὐρέθη ἄνευ χρημάτων. Ἐγραψεν ὅθεν εἰς τὸν Νικολέφ, καὶ ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἠνάγκασε τὸν καθηγητὴν νὰναχωρήσῃ ἀμέσως, διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν υἱὸν τὴν πατρικὴν του κληρονομίαν.

Περὶ τοῦ ταξιδίου τούτου ὁ Νικολέφ δὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ τίποτε οὔτε εἰς τοὺς φίλους του οὔτε εἰς τὴν θυγατέρα του, σκοπεύων νὰ τὸ κάμῃ μόνον μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του, ὅταν θὰ ἐβεβαιώνετο πλέον ὅτι ὁ Βλαδίμηρος Γιαννώφ εὐρίσκετο ἐλεύθερος εἰς τὸ Περνάου. Ἀλλ' οὔτε μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ὠμίλησε, διότι ὁ ἐξόριστος τὸν εἶχεν ὀρκίσῃ νὰ μὴ φηρῆσῃ τὴν διαμονὴν του εἰς τὴν Ἰλκαν, ἐφ' ὅσον δευτέρα ἐπιστολὴ του δὲν ἤθελε τὸν πληροφορήσῃ ὅτι εὐρίσκετο ἐν ἀσφαλείᾳ ἐπὶ ξένου πλοίου ἢ ξένης γῆς.

Ὁ Δημήτριος Νικολέφ εἶχεν ἀναχωρήσῃ λοιπὸν ἐκ Ρίγας κρυφίως. Μολονότι ἐπλήρωσε θέσιν μέχρι τοῦ Ρέβελ, διὰ νὰ μὴν ὑποπτεύσῃ κανεὶς ποῦ ἐπήγγαινε, ἐσκόπευεν ὅμως νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ταχυδρομικὴν ἄμαξαν εἰς τὸ Περνάου, ὅπου θὰ ἔφθανε τὴν ἰδίαν ἐσπέραν, καί, ἄνευ τοῦ ἀτυχήματος

ἐκεῖνον, ἐπελθόντος εἰκοσι βέρστια μακρὰν τῆς πόλεως, τὸ ταξείδιον θὰ ἐτελείονεν ὑπὸ τὰς ἀρίστας συνθήκας.

Γνωρίζομεν τὴν συρροὴν τῶν δυσχερῶν περιστατικῶν, ἢ ὅποια ἐτροποποίησε τὸ πρόγραμμα τοῦ Νικολέφ. Ἦναγκάσθη νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸ καπηλεῖον τοῦ Σπασομένου Σταυροῦ, μετὰ τοῦ συνταξιδιῶτου του Πός. Ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε πάλιν τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν, διευθυνόμενος εἰς τὸ Περνάου, ὅπου θὰ ἔφθανεν ἐνωρίτερα παρὰ ἐάν ἐπερίμενε τὴν ταχυδρομικὴν ἄμαξαν... καὶ τὴν κατηγόρουσεν ὅτι ἐδολοφόνησε τὸν συνταξιδιῶτην του!

Ὅταν ὁ Δημήτριος Νικολέφ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ πανδοχεῖον, ἦτο ἀκόμη σκότος. Καὶ μετὰ δίωρον πεζοπορίαν διὰ τῆς ἐρήμου ὁδοῦ, περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἔφθασεν εἰς τὸ Περνάου καὶ μετέβη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον, ὅπου ὁ Βλαδίμηρος Γιαννώφ διέμενεν ὑπὸ ψευδώνυμον. Ὅποια χαρὰ καὶ διὰ τοὺς δύο, νὰ ἐπαναβλέπωνται μετὰ μακρὸν χωρισμὸν, μετὰ τόσας περιπετείας, μετὰ τόσους

κινδύνους!... Ἦτο ὡς ἐάν πατὴρ ἐπανεύρισκε τὸν ἀπωλόλота υἱὸν του!... Ὁ Νικολέφ παρέδωκεν εἰς τὸν Βλαδίμηρον τὸ χαρτοφυλάκιον, τὸ περιέχον τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰωάννου Γιαννώφ, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ παρευρεθῆ κατὰ τὴν ἐπιβασίν του, ἔμεινε μετ' αὐτοῦ δύο ἡμέρας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀναχώρησις τοῦ ἀτμοπλοίου, τοῦ ὁποίου θὰ ἐπέβαινε ὁ Βλαδίμηρος, ἀνεβάλλετο, ὁ Δημήτριος Νικολέφ, μὴ δυνάμενος νὰ παρατείνῃ τὴν ἀπουσίαν του, ἠναγκάσθη νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Ρίγαν. Ὁ ἐξόριστος τὸν ὑπεχρέωσεν ἀναχωροῦντα νὰ τῷ ὑποσχεθῆ, ὅτι δὲν θὰ ἔλεγε τίποτε εἰς τὴν Ἰλκαν περὶ τῆς δραπετεύσεώς του, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εὐρίσκετο ἐξησφαλισμένος κατὰ τῶν λαγωνικῶν τῆς τρομερᾶς ρωσικῆς ἀστυνομίας, τῷ ὑπεσχέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι θὰ τῷ ἔγραψεν, εὐθὺς μόλις θὰ ἐξησφαλίζετο ἢ ἐλευθερία του, καὶ ἴσως τότε ὁ καθηγητὴς θὰ ἤμποροῦσε νὰ μεταθῆ πρὸς συνάντησίν του μετὰ τῆς Ἰλκας...

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

**ΘΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ**  
(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

Γ'.

Μόλις τὸν ἔπῃρε μυρωδιὰ τὸ σκυλάκι, ἄρχισε νὰ τὸν γαυγίζῃ με λύσσα, καὶ ὤρμησε κατ' ἐπάνω του, καὶ τὸν πηδοῦσε, πότε ἀπ' ἐμπρός, πότε ἀπὸ πίσω, με κάτι ἀκατατρολλητὴ δάματα, σὺν δαιμονιομένῳ.

Τότε κατάλαβε ὁ Νίνος ὅτι τὸ σκυλάκι αὐτὸ ἦταν ἐχθρὸς πολὺ ἐπικίνδυνος, καὶ ὡς ἦταν ἔτσι μικρὸ! Καθὼς πηδοῦσε πᾶνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, τὸν ἐδάγκανε ἔστων ὦμο, καὶ πρὶν προφθάσῃ νὰ τὸ κτυπήσῃ μετὸ σπαθί του ὁ Νίνος, ἐκεῖνο βρισκότανε στὴν ἄλλη ἄκρῃ καὶ πάλι ξαναγύριζε.

Μὲ τὰ πολλὰ ὄμως ὁ Νίνος πέτυχε νὰ τοῦ καταφέρῃ μιὰ καλὴ μετὸ σπαθί, καὶ τὸ ξάπλωσε νεκρὸ.

Ὁ κόσμος, ἀπὸ τὸν λόφον, ἐχαιρέτισε με «οὐρά!» καὶ με «ζήτω!» τὴν πρώτη αὐτῆ νίκῃ. Ὁ Νίνος ἐγύρισε μιὰ στιγμὴ, ἐχαιρέτησε τὸν κόσμον μετὸ σπαθί του, καὶ ἐπροχώρησε παρακάτω.

Καὶ νὰ ὁ μαντρόσκυλος! Μὲ κάτι δόντια φοβερά, ὤρμησε νὰ κατακομματιάσῃ τὸ Νίνο. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε. Τὰ σπαθί τοῦ Νίνου τὸν ἔκαμε στὰ δύο.

Παρακάτω, νὰ τὸ λεοντάρι! Μὲ τὴν πρώτη σπαθιά, ἔπεσε καὶ αὐτὸ κάτω.

Παρακάτω, νὰ ἡ ἡ ἀρκουίδα. Νὰ μιὰ σπαθιά τῆς ἀρκουίδα, πᾶει καὶ ἡ ἀρκουίδα! Τί δυνατὸ παλληκάρι ποῦ ἦταν ὁ Νίνος, χωρὶς νὰ τὸ ξέσῃ! Μόνον τὸ πρῶτο ἐκεῖνο σκυλάκι τοῦ ἔκαμε κόπο ὡς νὰ τὸ νικήσῃ, καὶ μάλιστα τὸν ἐπλήγωσε καὶ ἐστὼν ὦμο λιγάκι. Τάλλα τὰ ἐνικούσε μετὴν μεγαλήτερον εὐκολία, καὶ χαρούμενος, ζωηρὸς, προχωροῦσε.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ



**ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝῆ ΑΝΘΡΩΠΟΣ**  
(ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΥΠΟ Β. ΝΙΕΜΕΡΟΒΙΤΣ-ΔΑΝΤΣΕΝΚΟ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ'. (Συνέχεια)

Ὁ Σάσας ἠσθάνετο μεγάλην δρεξίν νὰ κάμῃ τὸ ἄλογόν του νὰ τρέξῃ, νὰ καλπᾶσῃ, — ἀλλ' ἐφοβεῖτο μήπως ἤθελε τὸ κουράσῃ καὶ μήπως ἤθελε φθάσῃ πολὺ ἀργὰ εἰς τὸ σπιτάκι ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου ὁ καπνὸς διεκρίνετο εἰς τὸν ὄριζοντα.

Μετὰ μίαν ὥραν, ἔξαφνα, ἕνα μαῦρον σημάδι ἐφάνη μακρὰν... καὶ ἔπειτα ἕνα ἄλλο... Τὰ σημάδια αὐτὰ κάθε τόσο ἔσταματοῦσαν, καὶ ἔπειτα πάλιν ἐπροχωροῦσαν. Ὁ Βάσκας ἐκύτταζε μετὰ προσοχίαν, ἐμισόκλεισε τὰ μάτια του, καὶ μάλαστα διήρθευεν καὶ τὸ ἄλογόν του πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος... ἀλλὰ γρήγορα ἔσπευσε νὰ ἐπιστρέψῃ ἔντρομος.

— Σάσα! ἐφώναζε, τὸ τουφέκι σου!  
— Τί εἶνε;  
— Λύκοι!  
— Δὲ θὰ μᾶς πειράξουν. Πηγαίνουν κατὰ τὸ δάσος.  
— Δὲν ἔχει νὰ κάμῃ... καλλίτερα νὰ τοὺς τρομάξωμε... Νά, νά, ἔρχονται κατὰ δῶ!

Πραγματικῶς, τὰ μαῦρα σημάδια ἐμεγάλωναν καὶ τὴν ἡμποροῦσε κανεὶς νὰ τὰ διακρίνῃ καθαρά.  
Ὁ Σάσας ἐπῆρε τὸ τουφέκι του.  
— Γρήγορα! ἔλεγεν ὁ Βάσκας ἂν εἶνε πεινασμένοι, θὰ μᾶς ριχτοῦν ἐστὴ στιγμῇ.

Ὁ Σάσας ἐκάπασε πρὸς τοὺς ἐπερχομένους λύκους ὁ Βάσκας τὸν ἠκολούθησε μετὸ ἄλογον κατὰ πόδας.

Οἱ λύκοι ἔμειναν ἀκίνητοι ὀλίγας στιγμὰς ἔπειτα ἐτράπησαν εἰς δρομαίαν φυγὴν. Καὶ ὁ Σάσας, διὰ νὰ τοὺς τρομάξῃ περισσότερο, ἐπυροβόλησε.  
— Τώρα δὲν ξαναγυρίζουν! εἶπε.  
Καὶ οἱ δύο φίλοι μας ἐξηκολούθησαν ἡσύχως τὸν δρόμον των.

Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, εἶχαν λησμονήσῃ πλέον τοὺς λύκους. Ὁ Σάσας ἐσυλλογίζετο τὴν μητέρα του ὁ Βάσκας ἐφαίνετο καὶ αὐτὸς βυθισμένος εἰς σκέψεις.  
— Σάσα; ἠρώτησεν ἀποτόμως σὲ περιμένουν ἐστὸ σπίτι σου;  
— Ὅχι βέβαια.  
— Θὰ κάμω ὅπως θέλεις, Σάσα ἔγω ὅμως, σοῦ λέγω, τὴν ἀγί' ἀλήθεια, θὰ

προτιμοῦσα νὰ μείνω ἐστὸ σπίτι σου.  
— Μὰ ἐννοεῖται!  
— Γιατί ἂν εἶνε νὰ πάω ἐστὸ θειοῦ μου, ὡχ ξυλιές ποῦ θὰ φάω!  
— Μὴ φοβάσαι.

— Ἐπειτα θὰ γυρίσωμε μαζί, ἀλήθεια; Περνᾷ κανεὶς ὥρατα ἐστὸ Πάρφιν Σίλιτε. Ἐέρεις, τώρα ἐστὸ σπίτι τους ἔχουν αὐτοὶ καὶ λαρδί καπνιστό. Ἀλήθεια, δὲν εἶνε ὥρα νὰ φάμε;

Τὰ παιδιὰ ἐπέξευσαν, ἀπλώσαν ἐστὸ χιόνι ἕνα χαλάκι, ἔδωσαν βρώμῃ ἐστὸ ἄλογα, καὶ ἐκάθησαν νὰ προγευματίσουν. Μετ' ὀλίγον δὲν ἔμεινε τίποτε σχεδὸν ἀπὸ τὰ ψωμιά καὶ τὰ κρέατα ποῦ τοῖς εἶχε δώσῃ ἡ Μελανία.  
— Κι' ἂν δὲν βροῦμε τίποτα νὰ φάμε



«Ἦτο, ἀλήθεια, ὁ υἱὸς τῆς ὁ πατὴρ ἐκεῖνος νεανίας;...» (Σελ. 222, στ. α')

τὸ βράδυ; ἠρώτησεν ἔντρομος ὁ Βάσκας.

— Μὰ δὲν εἶδες τὸν καπνὸ;  
— Καὶ τί σημαίνει ὁ καπνὸς;  
— Μὰ γίνεται καπνὸς χωρὶς φωτιά; Καὶ ὅπου ὑπάρχει φωτιά, κάτι βέβαια θὰ μαγειρεύουν!

— Καλὰ λές.  
Ἐξέκριναν καὶ πάλιν χαρούμενοι. Μετ' ὀλίγον διέκριναν ὅχι πλέον ἕνα, ἀλλὰ τρεῖς καπνοῦς, καὶ ἔπειτα ἐφάνησαν κατὰ σπιτάκια.

— Ἐφθάσαμε κηλόα! Φαντάσου, τὸ καλοκαίρι, νὰ μὴ κατορθώσω νὰ φθάσω οὔτε ἐς ἐδῶ!  
— Μ' ἂν εἶχες ἄλογο καὶ τότε, θὰ τὸ κατώρθωνες.  
Τὰ σπιτάκια ὀλονὲν ἐμεγάλωναν.  
— Τ' εἶνε καὶ-πέρα, Βάσκα;

— Σὰν ἀμάξι φαίνεται...  
— Μὲ τρία ἄλογα...  
— Καὶ στέκεται... καὶ κάποιος κατεβαίνει.

Ὁ Σάσας ἐκύτταζε μετὰ προσοχίαν καὶ ἔξαφνα ἡ καρδιά του ἐσκίρτησε.  
— Ὁ θεὸς μου, καλέ!

Καὶ ὤρμησε πρὸς τὴν ἄμαξαν μετὰ καλπασμῶν.

— Σάσα, ἀγαπημένο μου παιδί!...  
— Θεῖτε μου!... μ' ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε; Καὶ ὁ Σάσας ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἀλέξη Λούβοβιτς.  
— Μὰ σ' ἐπερίμενα.  
— Πῶς;  
— Ναι, τὴν νύκτα μετὰ εἰδοποίησαν πῶς θὰ περνοῦσε ἀπὸ ἐδῶ.

— Ποῦ ἦσθε λοιπὸν;  
— Εἰς τὸ κτήμα μου, καμμιὰ σαρανταριά βέρστια ἀπὸ τὸ χωριό.

Ὁ Σάσας ἀπόρρησε.  
— Ὡστε ὄλον τὸν καιρὸ ἦσθε τόσῃ πλησίον μου;  
— Ναι.  
— Καὶ ὅταν ἦμουν ἄρρωστος;  
— Ἦλθα καὶ σὲ περποιήθηκα.

— Μὰ γιατί νὰ κρῦβεσθε;  
— Γιατί; Γιατί ἤθελα νὰ μάθης νὰ ζῆς χωρὶς νὰ ἔχῃς ἀνάγκη ἀπὸ τὴν βοήθειαν κανενός, καὶ νὰ τὰ βγάλης πέρα μόνος σου, μετὰ τὰς ἰδίας σου δυνάμεις. Μ' ἐννοεῖς, παιδί μου; Ἡ διαμονὴ σου εἰς τὸ χωριὸν σ' ἔκαμε ἄνδρα θαρραλέον καὶ δυνατόν. Τώρα μόνον εἰμποροῦμεν νὰ θεωροῦμεθα συγγενεῖς, διὰ τὴν ταυτότητα ὅχι τῆς καταγωγῆς μας, ἀλλὰ τῆς σθημάτων μας. Ἡ μητέρα σου θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ!

Καὶ ἠσπάσθη τὸν νεανίαν.

— Καλημέρα, Βάσκα! Φίλησέ με λοιπὸν, σύντροφε!...  
Ὁ Βάσκας ἐπερνήσθη ὅπως τοῦ συνέβαινε πάντοτε εἰς τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις. Καὶ στραφίς πρὸς τὸν Σάσαν:

— Σάσα, Σάσα! τοῦ εἶπε σιγά.  
— Τί εἶνε;  
— Ἐέρεις κάτι ἄλλο;... Στὴν κουζίνα ἔχουν κοτολέττες!

Καὶ ἐξέσπασεν εἰς φαιδρὸν γέλωνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ'.  
Τὸ τελευταῖον.

Τὴν αὐγὴν, ἡ μητέρα τοῦ Σάσα ἐξῆπνησεν ἀπὸ ἀσυνείθιστον θόρυβον.

— Τι συμβαίνει; έκσέφθη.  
Κανείς δὲν ἐξυπνοῦσε ποτὲ τὸσφ πρῶτῃ, καὶ κανεὶς ποτὲ δὲν ἐτολμοῦσε νὰ τῆς ταράξῃ τὸν πρῶτὸν ὕπνον.  
— Σὰ νὰ κτυποῦν μὲ μπαλατᾶ, ἐκέ-  
φθη. Φθάνει νὰ μὴν ξυπνήσῃ ὁ Σάσας.  
Ἐἶνε τὸσφ κουρασμένος!  
Ἐτανύσθη καὶ ἀλοήθημα χαρᾶς ἐπλη-  
μύρισε τὴν καρδίαν τῆς. Ἦρχισε νὰνα-  
πολῆ τὰ γεγονότα τῆς προτεραίας. Ἦτο  
ἀλήθεια, ὁ υἱὸς τῆς ὁ φαίδρος ἐκείνους  
νεανίας, ὁ εὐρωστος, ὁ ροδοκκίνιος, ὁ  
ζωηρός, ποῦ εἶχεν ὀρμηθῆναι χθὲς πρὸς  
αὐτήν, καὶ τὴν εἶχεν ἐναγκαλισθῆναι μὲ  
τροφερότητα, καὶ τὴν εἶχε σηκώσῃ,  
τρέχων, ἕως τὸ δωμάτιόν τῆς; Τὰ χέ-  
ρια τοῦ ἔμοιαζαν σιδερένια, τὸ στήθος  
τοῦ εἶχεν ἀναπτυχθῆναι, τὰ μάτια τοῦ ἦσαν  
γεμάτα ζωὴν.  
Ἦτοι, δὲν ἦτο πλέον ὁ Σάσας, τὸ  
ὄχρον ἐκεῖνο παιδί ποῦ ἤξευρε, τὸ  
ἀλαζονικὸν καὶ κενόδοξον, ποῦ πάντοτε  
παρεπονέτο, δυσηρεστῆμενον μὲ ὄλους  
καὶ μὲ ὄλα...  
— Λοιπὸν, πῶς σοῦ φαίνεται; τὴν  
εἶχεν ἐρωτήσῃ ὁ Ἀλέξιος Λούδοβιτς.  
Κ' ἐκείνη τὸν εὐχαρίστησε μὲ βλέμμα  
γεμάτον εὐνομοσύνην, κλαίονσα ἀπὸ  
χαρᾶν.  
Ἐξάφνα τῆς ἦλθεν ἐπιθυμία νὰ ὑ-  
πάγῃ νὰ ἰδῇ πῶς κοιμάται ὁ υἱὸς τῆς.  
Ἄνοιξε τὴν θύραν τοῦ δωματίου τοῦ  
καὶ ἔμεινεν ἐκπληκτῆ.  
Ἦτο Σάσας δὲν εὐρίσκειτο ἐκεῖ τὸ  
κρεβάτι στρωμένον, τὸ δωματίον συγ-  
ρισμένον.  
Ἐκραξε τὴν καμαριέραν τῆς καὶ τὴν  
ἠρώτησε:  
— Σὺ ἐσυγύρισες τὸ δωματίον;  
— Ὁχι! γιὰ τί; σηκώθηκε ὁ κύριος  
ἀπὸ τώρα;  
— Δὲν εἶν' ἐδῶ... περίεργον!  
Ἐνεδύθη βιαστικὰ καὶ κατέθη εἰς  
τὴν αὐλήν. Πλησίον τοῦ φράκτου, ὁ  
Σάσας, μὲ βλοῦζαν, ἐπρίονίζε σανίδα,  
τὰ ὅποια ὁ Βάσκας ἐκάρφωνε κατόπι,  
διορθῶν τὸν παλαιὸν φράκτον.  
— Σάσα... τί κάνεις;  
— Καλημέρα, μαμά... Δὲν εἶχα τί-  
ποτε νὰ κάμω σήμερον τὸ πρῶτῃ, καὶ  
ἀπεφάσισα νὰ διορθῶσω τὸ φράκτον...  
— Ἐμπὰ μέσα, θὰ κρυώσης.  
— Ἐγὼ νὰ κρυώσω; εἶπεν ὁ Σάσας  
γελῶν, κ' ἐξηκολούθησε τὴν ἐργασίαν τοῦ.  
Ἦτο Ἀλέξιος Λούδοβιτς ἐπλησίασε.  
— Καλῶς τὰ κάνετε, παιδιά!  
— Καλημέρα, θετέ!  
— Βρῆμες ἀκαταστάσις ἐδῶ;  
— Ναι, πολλὰ πράγματα θέλουν δι-  
ορθῶμα. Σιγά-σιγά θὰ τὰ διορθώσωμε.  
— Καὶ τὸ Σχολεῖόν σου;  
— Ὁ Σάσας ἀφῆκε τὸ πρίονι.  
— Τί ἐννοεῖτε;  
— Μὰ δὲ θὰ ἐξακολουθήσῃς τὰ μα-  
θήματά σου;

— Πῶς, ἀφοῦ πρέπει νὰ γυρίσω εἰς  
χωρὶ; Τὸ δικό μου Σχολεῖο εἶν' ἐκεῖ.  
— Μὴν ἀνησυχῆς. Ἔστειλα ὡς  
ἀντικαταστάτην σου ἕνα πολὺ καλὸ δά-  
σκαλο.  
— Ὡστε θὰ μείνω ἐδῶ;  
— Μὰ σοβαρὰ ἐλογάριαζες νὰ γυρί-  
σης πίσω: εἶπεν ἡ μητέρα τοῦ Σάσα μὲ  
δακρυσμένα μάτια.  
Ἦτο Βάσκας ἐφάνη πολλὸ στενοχωρη-  
μένος... Τί θὰ ἐγίνετο λοιπὸν αὐτός,  
ἂν δὲν θὰ ξαναγύριζαν εἰς τοῦ Πάρρην;  
— Ἐσέρετε, θεῖέ μου, εἶπε τότε ὁ Σά-  
σας ὁ Βάσκας εἶνε φίλος μου καὶ δὲν  
ἐννοῶ νὰ τὸν χωρισθῶ. Θὰ τὸν πάρω  
μαζί μου εἰς τὴν πόλιν... Θὰ μῆν' αὐ-  
τὸς σὲ Σχολεῖο.  
— Ὅπως θεῖς, εἶνε δουλειὰ δική  
σου... Βάσκα, εἰς θέλεις;  
— Μὰ... ξέρω κ' ἐγὼ... ἂν μ' ἐρω-  
τοῦσαν δὲ θάλεγα ὄχι.  
— Καλὰ λοιπὸν, εἶπεν ὁ Ἀλέξιος,  
ἀναλαμβάνω τὴν ὑποτροφίαν σου. Ἐννοια  
σου, καὶ δὲ θὰ σάρισωμε στὰ χέρια τοῦ  
θεοῦ σου... ποῦ δέρνει!  
Ἐἶς τὸ διάστημα αὐτὸ, ὁ Κολοβός  
ἐξέπληττεν ὅλην τὴν αὐλήν. Χωρὶς νὰ  
δώσῃ τὴν παραμικρὰν προσοχὴν εἰς τὴν  
Ψιψίαν, ἔτρεξε κατ' εὐθείαν εἰς τὸν  
Μαῦρον, δεμένον μὲ τὴν ἀλυσίδα, καὶ  
τοῦ ἐγλείψε τὸ ρύγχος. Τὸ θράσος αὐτοῦ  
ἐξώργισε τὸν σκύλον, ποῦ ἦτο συνειθι-  
σμένος νὰ τὸν σέβωνται μικροὶ καὶ με-  
γάλοι.  
— Γρρρρ!... τ' εἶν' αὐτὰ;... γρρρ...  
— Μὴ θυμῶνης, σύντροφε! ἐγαύγι-  
σεν ὁ Κολοβός. Ἐγὼ ἐκεῖ-πέρα ἐκυνή-  
γησα λύκους καὶ ἀρκουδες!  
— Ἐσὺ, ἐκυνήγησες ἀρκουδες;  
— Ἄμ τι, ψέμματα;  
— Γιὰ τὰ σοῦ πῶ! Μὴ μὲ κοροῖ-  
δεύης, γιατί σὲ κάνω κομμάτια!  
— Μὰ γιατί μ' ἐχθρεύεσαι ἔτσι; Δὲν  
εἶνε καλλίτερα νὰ εἶμαστε φίλοι;  
Ἦτο Μαῦρος εἶχε γίνῃ ἔξω φρενῶν.  
Ἐνα σκυλὶ τῆς κάμαρας, ἕνας Κολο-  
βός, νὰ τολμᾷ νὰ τοῦ μιλή μὲ τέτοιον  
ῦφος!  
Βέβαια πρέπει νὰ ἔγινε σεισμός!...  
Ἐἶδεμῃ, πῶς ἀναποδογυρίσθη ὁ Κολοβός  
καὶ εἶδεν ἀποπάνω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ  
πρῶτα τὸν οὐρανὸν καὶ κατόπι τὴν καγ-  
γελόπορταν... Ὅταν ἐπιτέλους ἐστάθη  
εἰς τὰ πόδια τοῦ, ἤσθάνθη τὴν οὐρίσαν  
τοῦ ἀνάμεσα εἰς τὰ δόντια τοῦ ἐχ-  
θροῦ τοῦ.  
Συγχρόνως ὁμοῦ καταληφθεὶς καὶ ὁ  
Κολοβός ὑπὸ πολεμικοῦ μένους, ἐδάγ-  
κασε μὲ δύναμιν τὸ αὐτὸ τοῦ Μαῦρου.  
Ἐπειτα ἐνθυμηθεὶς τὸ μῆκος τῆς ἀλύ-  
σεως, ἀπεμακρύνθη ὀλίγον.  
— Οἱ λογαριασμοὶ μάς, νομίζω, ἐκα-  
θαρίσθησαν, ἐγγρύλλισεν ὁ Μαῦρος. Ἦ  
μῆπως δὲν εἶσαι ἀκόμη καλὰ πληρω-  
μένος;

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Σάσας ἐκραξε  
τὸν Κολοβόν.  
— Χαίρετε, κύριε! Μὲ φωνάζουν γιὰ  
τὸ τσαί. Ἐσέρετε, ἐμεῖς οἱ καθὼς πρέ-  
πει, παίρνομε πάντα τσαί!  
Μόνον τότε ἐνόησεν ὅτι εἶχε μίαν κα-  
λὴν δαγκαματιὰν εἰς τὸν λαιμόν. Τὸ  
φιλότιμον ὅμως τὸν ἠμπόδισε νὰ δείξῃ  
τὸν πόνον τοῦ.  
ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ  
ΤΕΛΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἦτο Φιφίκος ἐρωτᾷ:  
— Πῶς τὸ λένε Κωνσταντῆ,  
τὸ μεγάλο τὸ κουμπί;  
Κι' ὁ μικροῦλης ἀπαντᾷ:  
— Δὲς καὶ σὺ μὲ κουμπάρα!...  
Πῶς ἀλλοτῶς ἀπὸ... κουμπάρα; !!  
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φωτὸς τῆς Νυκτὸς

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ."

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΣ "ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ"  
Ἐάν ἐδημοσίευσαν σήμερον ὄλας τὰς προ-  
τάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν,  
αἱ ὁποῖαι περιμένον τὴν ἐσιρᾶν τῶν, θὰ  
ἤθελα εὐλαχίστον τέσσαρας στήλας τῆς  
«Διαπλάσεως». Ἐν τῇ μεταξὺ θὰ ἐλάβονα  
νέας προτάσεις, ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ ὑπὸ ἄλ-  
λων, καὶ διὰ τὰς δημοσιεύσω ὄλας εἰς τὸ  
προσεχές, θὰ ἤθελα πάλιν ἄλλας τῶσας  
στήλας.  
Ἐννοεῖται ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν!  
Μισὴν ἕως μίαν στήλην τὸ πολὺ εἰμποροῦ  
νὰ διαθέτω διὰ Μικρὰ Μυστικὰ εἰς κάθε φύλ-  
λον. Δημοσιεύω λοιπὸν ἀπὸ τρεῖς ἕως πέντε  
μόνον προτάσεις ἐκάστου καθ' ἑβδομάδα,  
καὶ προτιμῶ τὰς καλαιωτέρας, καὶ ἀφῆνω  
τὰς ἄλλας νὰ πάρουν σειρᾶν. Ὅθω συμβαί-  
νει πολλάκις, μίαν πρότασιν ἢ ὁποῖα μοῦ  
στέλλεται σήμερον, νὰ δημοσιεύθῃ μετὰ δύο,  
τρεῖς, τέσσαρας ἑβδομάδας. Ἐκ τούτου  
παράπονα ἐκ μέρους τῶν προτεινόντων, καὶ  
παρεγγήσεις, καὶ δυσχερίαι. Εἶνε ἀδύνα-  
τον κατ' αὐτὰς ἀνοίξω ἐπιστολὴν ποῦ νὰ  
μὴν ἐρωτᾷ: «Διατί δὲν δημοσιεύθησαν αἱ  
πρότάσεις μου τὸσον καιρὸν;»  
Ἦτο πληθῶρα αὐτῆ τῶν προτάσεων ὀφεί-  
λεται, φυσικὰ, εἰς τὴν πληθῶραν τῶν ψευ-  
δωνύμων. Πρὸ δέκα ἐτῶν, ὅταν ἀρχίσωμεν  
τὰ Μ. Μυστικὰ, δὲν εἶχαμεν εἰς τὸν κύκλον  
μας ὅσπερ 200 ψευδώνυμα. Σήμερον τὰ ψευ-  
δώνυμά μας πλησιάζουν τὰ 900! Καὶ ὄλον  
αὐτὸ τὸ πλῆθος δικαιούται νὰ προτινῇ καὶ  
νὰ... προτεινέται. Ὅθως ἐφθάσαμεν εἰς τὸ  
ἀπροχώρητον.  
Τί πρέπει νὰ γίνῃ λοιπὸν; Ἄπλοῦστατα  
ἐπὶ γίνῃ, διὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῆς λόγον, καὶ  
μὲ τὴν στήλην τῶν «Ἀσπασμῶν καὶ Πλη-  
ροφοριῶν». Ἦ στήλη αὐτῆ ὅταν ὑπερπλεό-  
νασε, μετεβλήθη εἰς «Μικρὰς Ἀγγελίας» ἐπὶ  
πληρωμῇ, Ἐπὶ πληρωμῇ λοιπὸν θὰ δημο-  
σιεύονται εἰς τὸ ἐξῆς καὶ αἱ προτάσεις τῶν  
Μικρῶν Μυστικῶν. Εἶνε ὁ μόνος τρόπος διὰ  
νὰ λείψουν τὰ παράπονα. Ἐπὶ πληρωμῇ θὰ  
δημοσιεύονται ὄλα αἱ προτάσεις καὶ ἀμέ-  
σως. Διότι, φυσικὰ, θὰ εἶνε ὀλιγότεραι καθ'  
ἑβδομάδα. Καὶ ἡ μία στήλη, τὴν ὅποιαν ἔχω

προσδιορισμένην διὰ Μικρὰ Μυστικὰ, θάρκῃ  
τότε μὲ τὸ παραπάνω.  
Λοιπὸν, οἱ ἀνταλλάσσοντες Μικρὰ Μυ-  
στικὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι εἰς τοὺς μέ-  
χρι τοῦδε ἔρους τῆς ἀνταλλαγῆς—οἱ ὅποιοι  
μένουν οἱ ἴδιοι, προσιθῆται καὶ ὁ ἐξῆς:  
Ἄπὸ μίαν ἕως τρεῖς προτάσεις τοῦ κα-  
θενοῦ, τὴν ἑβδομάδα, θὰ δημοσιεύον-  
ται εἰς τὸ ἐξῆς ἀντὶ πληρωμῆς 25 λε-  
πτῶν, ἀπὸ ὄλας λέξεις καὶ ἂν ἀποτε-  
λοῦνται. Διὰ τὰς ἐπιπλέον προτάσεις,  
ὄσαι καὶ ἂν εἶνε, ὁ προτεινὼν θὰ πλη-  
ρώσῃ 5 λεπτὰ τὴν λέξιν.  
Παραδείγματος χάριν:  
Διὰ τὴν πρότασιν: «Ἦτο Ἀργύριος Πρί-  
γκη μετὰ τὴν Σημαίαν τῆς Ἁγίας Λαύρας»,  
ὁ προτεινὼν θὰ πληρώσῃ 25 λεπτά. Τὸ πο-  
σὸν τῆς πληρωμῆς δὲν θαυδέσῃ, εἰς τὴν  
ἰδίαν πρότασιν τοῦ προσθέσῃ ἀκόμη καὶ:  
«Ζῆτον καὶ Μὲγαν Ἀλέξανδρον.»  
Διὰ τὴν πρότασιν ὅμως: «Ἦτο Ἀργύριος Πρί-  
γκη μετὰ τὴν Σημαίαν τῆς Ἁγίας Λαύ-  
ρας, Ζῆτον, Μὲγαν Ἀλέξανδρον, Ἀργύριον  
Βασιλοπαῖδα, τῆς Φοῦκῆς ἢ Ἀγρολιούλουδου,  
Ἐικοστήν Πέμπτην Μαρτίου, Ἰδανικότητα»,  
ὁ προτεινὼν θὰ πληρώσῃ ἐν ὄλῳ 75 λε-  
πτὰ, ἦτοι 25 διὰ τὰς τρεῖς πρώτας προτά-  
σεις καὶ 50 διὰ τὰς λοιπὰς, αἱ ὁποῖαι ἀπο-  
τελοῦνται ἀπὸ δέκα λέξεις, πρὸς 5 λεπτὰ  
τὴν λέξιν = 50.  
Ἐννοεῖται ὅτι εἰς κάθε φύλλον θὰ εἰμπο-  
ρῆ κανεὶς νὰ δημοσιεύσῃ ὄλας προτάσεις θέλει,  
καὶ ὄχι μόνον 3—5, ὅπως μέχρι τοῦδε. Ἐπι-  
σης θὰ δικαιούνται νὰ δημοσιεύουν προτά-  
σεις καὶ οἱ καθυστεροῦντες τετράδια, οἱ ὁ-  
ποῖοι ἕως τώρα ἀπεκλείοντο. Ἄλλα, πρὸς  
γνώσιν καὶ ὀδηγίαν τῶν ἀνταλλάσσόντων  
Μικρῶν Μυστικῶν, μετὰ τὸ ψευδώνυμον τοῦ  
προτεινόντος θὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ ἐξῆς  
πάντοτε ὁ δεικνύς—δηλαδή μίαν ἐν-  
θεσίαν, καὶ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ἕνας  
ἀριθμὸς, δεικνύων πόσα τετράδια ὀφεί-  
λει ὁ προτεινὼν μέχρι τῆς ἡμέρας ποῦ  
δημοσιεύεται ἡ πρότασις τοῦ. Ἐάν ὁ  
ἀριθμὸς αὐτὸς θὰ εἶνε 0, θὰ σημαίνῃ ὅτι οὐ-  
δὲν τετράδιον ὀφείλει, καὶ ἀπομένως ὅτι  
μετὰ πάσης ἐμπιστοσύνης εἰμποροῦν νὰ τῷ  
στελλῶν τετράδιον οἱ πρὸς οὐς προτείνει  
ἀνταλλαγῆν.  
Ἄπὸ σήμερον, προτάσεις περὶ ἀνταλλα-  
γῆς Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶνε δεκταί, εἰάν  
δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιγράμμου τῆς δη-  
μοσιεύσεως. Πρέπει δὲ νὰ εἶνε γραμμέναι καὶ  
εἰς χωριστὸν τεμάχιον χαρτοῦ, ἐκτὸς τῆς  
ἐπιστολῆς.  
Ἐἰς τὸ φύλλον τοῦτο καὶ εἰς τὸ προσεχές,  
θὰ δημοσιεύσω ὄλας εἰμποροῦσα ἀπὸ τὰς  
πρότάσεις ποῦ ἔχω ἡδὴ εἰς χεῖράς μου, δω-  
ρεᾶν. Ἄλλ' ἀπὸ τὸ μὲθοπομένον φύλλον,  
δὲν θὰ δημοσιεύονται παρὰ μόνον αἱ πληρω-  
μέναι.  
Καμία μεροληψία, Μαγεμένο Ἀερογιά-  
λι! Ὅπως ἔγω φίλον σέ, ἄλλο τὸσον ἔγω  
καὶ τὸ Ζήτω ἢ Ἑλλάς. Ὁ βαθμὸς ὅμως τῆς  
Συλλογῆς σου βῆγχε 13+6, διότι ὁ Λεξι-  
γράφος ἀβοήθητος καὶ ὁ Συλλαβόγραφος ἀκα-  
τάραχος ἔχουν διατώπων ἀπὸ τὴν ὅποιαν κα-  
νὴν δὲν ἂν ἐνοῦσεν γρῶ. Ἄπὸ τὰς ἄλλας  
Ἀσκήσεις, 3 ἢ 4 ἦσαν πάρα πολὺ, ἐξῶς ὡ-  
ραῖαι, ὅποια ὅσπερ εἰς τὴν Συλλογὴν τοῦ Ζήτω  
ἢ Ἑλλάς θὰ εὐρίσκοντο (π: χ: ἡ δημοσιευ-  
θεῖσα «Συμπληρωσις Φράσεων»). Αἱ ἄλλαι  
ὅμως; Μοῦ ἐφάνθησαν ἀπλῶς καλὰ, ἢ βεβαιωμέ-  
ναι, ἢ μετρίαι. Λέγεις ὅτι αἱ Ἀσκήσεις τοῦ Ζήτω  
ἢ Ἑλλάς ἦσαν δαινεῖαι ἀπὸ διαφθορῆς. Αὐτὸ  
δὲν τὸ ἐξετάζω. Ὅτι, βλέπω κρινῶ. Ἦσαν  
κλιπμαῖαι; Ἄς τὰς κατήγγελλες. Τώρα τὰ  
παράπονα εἶνε περιττά. Ἐπειτα, δόξα σοι ὁ  
Θεός, οἱ Διαγωνισμοὶ μας ἐξακολουθοῦν. Ἄν  
δὲν ἐβραβεύθησεν σήμερον, διατί δὲν εἰμπορεῖ νὰ

βραβευθῆς αὔριον; Εἶσαι τὸσφ καλὸς συνθέ-  
της! Ἄν π: χ: δὲν ἐλάμβανέ μερος εἰς τὸν  
Διαγωνισμὸν τοῦτον τὸ Ζήτω ἢ Ἑλλάς, ἡ  
συλλογὴ σου δὲν θὰ ἤρχετο πρώτῃ;  
Ἐξ ἀφορμῆς τῶν παραπάνων αὐτῶν, ἀναγ-  
κάσονται καὶ πάλιν νὰ παρακαλέσω θερμοῦς  
ἐκείνους οἱ ὅποιοι νομίζουσι, ὅτι εἰς τὰς κρί-  
σεις τῶν Διαγωνισμῶν δὲν πρῦτανεῖν ἡ ἀυ-  
στηροτέρα ἀμεροληψία καὶ δὲν παραδέχονται  
ἐκ τῶν ἡρωτέρων τάποτέλεσματα ὡς ὀρθὰ  
καὶ δίκαια, νὰ μὴ λαμβάνουν μέρος εἰς τοὺς  
Διαγωνισμοὺς. Ἄν θέλετε δὲ νὰ... γελᾶσθε,  
ἐρωτήσατε τοὺς γνωριμωτέρους μου φίλους,  
αὐτοὺς ποῦ ἔρχονται καθέμερα εἰς τὸ γραφεῖον  
μου, καὶ κάμουν Συλλογὰς καὶ ἐξοπαθώματα,  
καὶ φροντίζουν τὸσον πολὺ διὰ τὸ περιοδικὸν  
μου, τὸ ὅποσον χρόνια τώρα ὑπεραγαποῦν.  
Ἐ, ὄλοι αὐτοὶ θακούσατε νὰ ἔχουν παρὰ-  
πονα καὶ νὰ σὰς λέγουν, καθένας χωριστὰ,  
ὅτι, μὲ ὄλην τὴν ἀγάπην ποῦ μοῦ δεῖχνει,  
ἐγὼ χαρίζομαι εἰς τὸν ἄλλον. Καὶ ὁ ἄλλος  
πάλιν, ὅτι χαρίζομαι εἰς τὸν πρῶτον. Τί ση-  
μαίνει αὐτὸ τὸ γεγονός; Τὸ ἀρίναι εἰς τὴν  
νομοσύνην σα...  
Μὰ ἀγαπητῆ μου Ἀργυρία Βασιλοπαῖ,  
ἀπὸ τὸτους καὶ τὸσους ποῦ ἐδημοσίευσαν Ἀγ-  
γελίας, σὺ εὐρέθης νὰ ἀπροσβλήθῃς δημοσίᾳ; Ἦ  
Κ' ἐφαντάσθης ὅτι αἱ ἰδίαι σου Μ. Ἀγγε-  
λίας μ' ἔκαμαν νὰ λάβω ἐκείνο τὸ μέτρον;  
Μὰ ὄχι, ἀγαπητῆ μου, ὄχι. Ὁμίλησα γενι-  
κῶς καὶ ἐνήργησα γενικώτερα. Ἐπειτα δὲν  
ἦσαν μόνον αἱ Μ. Ἀγγελίας ποῦ ἐδημο-  
σίευσαν ἦταν καὶ αἱ ἄλλαι ποῦ δὲν τὰς  
ἐδημοσίευσαν. Αὐτὸ μόνον συλλογισοῦ...  
Ἦτο Σύλλογος «Μέμφρις» τοῦ Καίρου ἔδρουσε  
καὶ Λαχεῖον πρὸς ἔγγραφὴν ἀφῆρων εἰς τὴν  
Διάπλαιν. Ὁ α' ἀριθμὸς κερδίζει 150 γρό-  
σια, ὁ δεύτερος 100 καὶ ὁ τρίτος 50. Κάθε  
γραμμάτιον τιμᾶται 1 γρόσι τῆς 25.  
Ἐστειλαν καὶ εἰς ἐμὲ δύο γραμμάτια ὡς δω-  
ρον, καὶ ἂν κερδίσω, τὰ κέρδη θὰ διατεθῶν  
καὶ αὐτὰ πρὸς ἔγγραφὴν συνδρομητῶν. Τοὺς  
εὐχαριστῶ πάρα πολὺ.  
Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνταλλάσσοντας Μικρὰ  
Μυστικὰ, συνειθίζουσι νὰ στέλλουν τετράδια  
ἀρωματισμένα ἢ νὰ ἐσκαλίσουν εἰς αὐτὰ ἀρω-  
ματισμένα χαρτί. Παρακαλοῦνται νὰ μὴ τὸ  
ἐπαναλάβουν εἰς τὸ ἐξῆς. Δὲν εἶνε σωστὸν.  
Ἄπὸ τὸ ἐνα ἄκρον ἐπέστασε τὸν ἄλλο,  
Ἐλληνοπαῖ. Σὰς εἶπα βέβαια ὅτι ὡς νεοὶ  
ποῦ εἶσθε, πρέπει νὰ προτιμάτε νεώτερα  
ἔργα. Ἄλλα ὄχι πάλιν καὶ τὸσον ἐπαναστα-  
τικῶς δι' ἐμὲ. Εἶνε δηλαδὴ ἀντὶ ἐπιστολῆς,  
καὶ ἔχει ἀπ' ὄλα. Κύριον ἄρθρον (περὶ ἐξετά-  
σεως) ἄλλο ἄρθρον περὶ τοῦ Μνημοσύνου τοῦ  
Παλαιολόγου, γελοιογραφικὴν στήλην ἀπὸ  
εἰκονογραφημένα ψευδώνυμα, τὰς τελευταίας  
εἰδήσεις τοῦ κύκλου μας καταλλῆλως σχο-  
λιασμένας, κτλ. κτλ. Ὁραία τέρων τὴν ὄραν  
μου μὲ αὐτὴν τὴν ἐφημεριδοῦσαν—καὶ δὲν  
θέλω ἄλλην.  
Μὲ πολλὴν μου εὐχαριστήσιν, Ἀνεμῶν,  
καυθάνω ὅτι ἀπεφάσισες νὰ μοῦ γράψῃς συ-  
χνά. Εἶδες ὅτι ἐνεκρίθη τὸ ψευδώνυμον τῆς  
ἀδελφῆς σου. Τετράδια ἔστειλα. Ἦ ἐπιστολὴ  
σου μοῦ ἤρσε πολὺ.  
Ἦτο Κύκλος Μυτιλήνης μοῦ γράφει ὅτι ἐν  
Μυτιλήνῃ, εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον τῆς κυρίας  
Θεοδότης Πάπῃ, ἐκαίθη ἀπὸ παιδιὰ καὶ  
κορίτσια μὲ μεγάλῃ ἐπιτυχίαν, ἡ κωμῆδία  
ποῦ ἐδημοσίευσαν φέτος «Τὰ Λάθη τῆς Στα-  
μάτας». Μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔκαμαν γέλια  
καὶ γέλια, καὶ εἰς τὸ τέλος, οἱ παρόντες συ-  
δρομηταὶ μοῦ ἐφώνησαν «Ζήτω ἢ Διάπλαιν»  
Ἦτο Ὁραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν

ἑβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Τοῦτέλι, Ἀρχων τῆς  
Θαλάσσης, Ροδοδαφνοσπερανομένους Ἑλληνας,  
Ἰωάννα Δάρα, Φανατικὴ Ἐσπερανολογία  
καὶ Μαγαρία Στέφα, τὴν ὅποιαν εὐχαρι-  
στῶ θερμῶς διὰ τὸ ἐξοπαθῶμα.  
ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ  
ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ  
17. — Ἦ Ἀλεξανδρινὴ Καμαριέρα μοῦ  
συνιστᾷ θερμῶτα καὶ συγγεντικώτατα ἕνα  
πτωχὸν παιδί ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ποῦ  
θέλει νὰ γίνῃ συνδρομητῆς μου. Τοῦ ἀξίζει  
τοῦ καίμενου, μὲ τὴν φιλομουσίαν ποῦ ἔχει.  
Ἦ Σύλλογος «Ἁγία Σιδὼν» ἐνέγραψε διὰ  
τὴν γ' τριμήνιαν ἐ. ἔ. τὴν ὑπ' ἀριθ. 23 τοῦ  
1907 συσταθεῖσαν ἀπορον μαθήτριαν ἐν Ἀ-  
θήναις.  
Ἦ δὲ Σύλλογος «Ἁγίων» ἐνέγραψε δι' ἐν  
ἔτος τὸν ὑπ' ἀριθ. 11 ἐ. ἔ. συσταθεῖσα ἀπο-  
ρον ἐν Πλωμαρίῳ, Ἐδῆς καὶ εἰς τοῦς δύο.  
Καὶ μία ἐξῆγησις. Μόνον τῶν συστηνομέ-  
νων διὰ τῆς «Διαπλάσεως» ἀναγγέλλεται ἡ  
ἐγγραφή, καὶ τοῦτο διὰ νὰ γίνεταί γνωστὸν  
ποῖοι ἐνεγράψαν καὶ ποῖοι ὄχι ἀκόμη, ὥστε  
νὰ τοὺς ἐγγράψωσι οἱ δυνάμενοι. Τοῦτο ὅμως  
δὲν μ' ἐμποδίζει νὰ συγχάρω καὶ τὸν Σύλλογον  
«Μέμφρις» διὰ τὴν ἀνευ συστάσεώς μου ἐγ-  
γραφὴν δύο ἀπόρων γνωριμῶν τοῦ.  
ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ  
[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοθεῖται ἂν  
δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ  
ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοθεύμενα ἰσχύουν ἀπὸ τῆς 30  
Νοεμβρίου 1908. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνή-  
κουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὄσα ἀπὸ κ, εἰς κορίτσια.]  
Νέα Ψευδώνυμα: Ὁνειροπόλος Ψυχῆ,  
κ. (Ρ. Α.) Φάρος Μυτιλήνης, κ. (+ +)  
Φίφιν-Τοῦ, κ. (Ζ. Κ.) Ἀρωμα τῆς Καρ-  
διάς, κ. (Ε. Κ.) Πόσις τοῦ Βαροῦ, κ. (κί-  
κιν κωφῆ) Ἀρηνομητῆς Ἀνεμῶν, κ.  
(Τ. Π.) Νεράδα τοῦ Κάστρου, κ. (Τ. Κ.)  
Ζήτω ὁ Ἑλληνοπαῖς, κ. (!!!) Νεφελώδης  
Νύξ, κ. (+ X).  
ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ  
[Προτείνω μόνον οἱ ἐξοντες ψευδώνυμον  
ισχύον διὰ τὸ ἐτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντες ψευ-  
δώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἐτος τοῦτο. Προτά-  
σεις μὲ ὄνομα, ἢ μὲ ψευδώνυμον καταργημένα,  
δὲν δημοσιεύονται.]  
Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλ-  
λάξουν: τὸ Πόσις-Πατρίς μὲ τὴν Ἑλπίδα τῶν  
Αυστηρῶν, Φιλοπατρίδα Ἑλληνοπούλαν καὶ  
Ἡρώδα τοῦ Μεσολογγίου—τὸ Πανμοσολο-  
γιστὸ Νηρι μὲ τὸ Ἐξοπαθῶμα τῶν Τρικυλλίων,  
Κόκκινη Γραβᾶταν καὶ Ἀρχαιοσκοπον  
Γερμανόν—ὁ Ἐνθουσιώδης Ἑλληνας μὲ τὸν  
Ἀγδριανὸν τοῦ Κολοκοζῶν, Ἀεραῖα τῆς  
Ἐλευθερίας καὶ Ταπεινὸν Γιασομί—ὁ Κηρῆς  
τοῦ Δικαίου μὲ τὴν Πευλοῦδαν τοῦ Ἀγροῦ,  
Αἰματόβροκτον Μακεδονίαν καὶ Μυροῦσαν  
Φῶν—ἡ Γαργαφία Κόρη μὲ τὸν Μονση-  
γέτην Ἀπόλλωνα, Μενεξεδέμιον Μπουκατάμι  
καὶ Ἀθάνατον Ψυχῆ—ἡ Μυροῦσα Φῶς  
μὲ τὴν Πατηνοῦσιαν Πυροδόσπον, Μονά-  
κωβη Σανθούλαν καὶ Μενεξεδέμιον Μπουκα-  
τάμι—ἡ Αἰγυπτία Βασιλοπαῖ μὲ τὴν Ἀλγὴν  
ἐν Ζόφῳ, Διαβολίαν τῆς Ἀλεξανδρίας καὶ  
Κατανυγῶσαν Ὁρανον—ὁ Γέρω Καπε-  
τάνιος μὲ τὸ Ἐρωσις ἢ Ὄνατος, Ζήτω ἢ  
Ἐρωσις καὶ Γέρον τοῦ Μωρᾶ—ὁ Ἑλλη-  
νόπαῖς μὲ τὴν Φιλοπατρίδα Ἑλληνοπούλαν,  
Ὁνειρον τῶν Ἀγροῦν καὶ Αἰγυπτίαν Βα-  
σιλοπαῖδα—ὁ Μακεδονικὸς Πόθος μὲ τὴν  
Ἰδιότροπον Σανθούλαν, Αἰματόβροκτον Μα-  
κεδονίαν καὶ Ἄνθος τοῦ Πηλοῦ—ὁ Φοῖβος  
Ἐρῶτας μὲ τὴν Νεράδαν τοῦ Ὁρανοῦ, Ἐδ-  
κὴν τῆς Μάγας καὶ Πόσις—Πατρίς—ἡ  
Γλυκεία Ἑλπίς μὲ τὴν Διακριθεῖσαν Ἀρ-  
σακιάδα, Αἰγυπτίαν Βασιλοπαῖδα καὶ Παῖδα  
τῆς Μακεδονίας—ἡ Ἀλεξανδρινὴ Ἀριστο-

μοαίς με την 'Αλεξανδρινήν Καρμαγιόλα, 'Ιδανικότητα και Μενεξεδέμιο 'Όνειρο'—ή Χρυσόφωτη 'Ελίς με την Μαρμαρομένο Βασιλῆα, Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν καὶ 'Ελληνικὴν Φουσατέλλα'—τὸ Δευτὸν Κρίνον με τὴν Κυρίαν δὲν με μέλαι, Μαρμαρομένο Βασιλῆα καὶ Σανθὴν Φοιβήν—ἢ Μυροβόλον Χαροαγῆ με τὴν Γαλατόλευκην Σημαλαγ, Φοῖβον Εὐρόταν καὶ Βασιλέα τῆς Νυκτός—ἢ Μέγας Ἡρακλῆς με τὸν Κύκνον Μιυλλήνης, Σέξτοο καὶ Μυροβόλον Χαροαγῆ—ἢ Ἐθνικός Ὑμνος με τὴν Κάρομεν, Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα καὶ Παλλάδα—ἢ Ἐίκοση Πέμπτη Μαρτίου με τὴν Μελαχροινὴν Χιώτισσα, Χιονισμένον Αἶμον καὶ Δευτὸν Κρίνον—τὸ Μενεξεδέμιο 'Όνειρο με τὴν Φανακικὴν Ἐσπεραντίσιαν, Μελαχροινὸν Ἑλληνόπουλο καὶ Νεαράν Ἑλληνίδα.

**Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται** τοὺς φίλους τῆς: Πίσις-Πατρίς (ὄχι, εἰκονογραφημένους Γρίφους δὲν δημοσιεύω) εἶνε ἔξοδο καὶ φασαρία... περιττῆ) **Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου** (δεκταί: **Πλοιαρχον Νέμον** (κ' ἐγὼ εἰπίσω ὅτι εἰς τὸ χωριὸ ὁ Ἀνασίας θὰ μάλῃ νὰ ζῆ ὅπως ὁ Σάσας, καὶ θὰ ξεμάθῃ τουλάχιστον τάλογοκαίγνια) **Μέγας Ἀλεξανδρον** (καὶ τώρα πῶς νὰ γίνῃ; θέλεις νὰ δημοσιεύσω ἐδῶ κατάλογον τῶν ἐν Καλάμαις συνδρομητῶν;) **Γαργαλιαν Κόρη** (σήμερον ἐγκρίνεται τὰ ψευδώνυμα) **Ἀναποδογνρισμένο Τριαντάφυλλο** (σοῦ ἀπαντῶ διὰ νὰ μὴν ἀνησυχήσῃ καὶ σὲ παραπέμπω εἰς ὅσα γράφω παραπάνω περὶ τῶν Μ. Μυστικῶν ἔ, ἀφοῦ σοῦ εἶπε ὅτι δὲν ἔχει ψευδώνυμον, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ) **Ἐξυπνον Βλάκα** (ἔστειλα) **Μυροβόλον Χαροαγῆ** (εὐχόμαι καλὴν ἐπιτυχίαν, ὄχι, μεταβίβασις ψευδωνύμου δὲν ἐπιτρέπεται) **ἀσπάζομαι τὴν ἀδελφὴν σου καὶ τὴν περιμένω**) **Πάσχουσαν Ἑλλάδα, Ἐνδοξον Ἐλευθερίαν** (ἔλαβα, εὐχαριστῶ καὶ εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις σου ἀπαντῶ ὄχι) **Ἄστυ τῆς Ἰωνίας** (βραβεῖον ἔστειλα) **Μυροβόσαν Φύσιν, Ἀναγεννώμενον Φοῖβικα** (εὐχαριστῶς σοῦ τὸ προμηθεῖον ταχυδρομικῶς στελλόμενον τιμᾶται φρ. 2,50) **Κωστ. Νασ.** (ὁ κανονισμὸς δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ φανερώσω ψευδώνυμα) εἰμπορεῖς διὰ Μικρᾶς Ἀγγελίας νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃς καὶ νὰ τοὺς ἐρωτήσῃς ποῖοι εἶνε) **Ἀρνάδα** (ὠραιότατῃ ἢ ἐπιστολῇ σου ὄχι, ἄλλοι συνδρομητῆς δὲν ἔχω ἐκεῖ) **Οὐνελλῶδη Οὐρανόν** (ναὶ, ἐφρόντισα) **Ναυαρχον τῆς Σαλαμίνας** (σήμερον δημοσιεύεται καὶ Ἄσκησις σου! θὰ προκηρυχθῇ, ἀλλὰ δὲν ξεύρω πότε ἀκριβῶς) **Ἐνδοξον Ἐλευθερίαν** (τὸ λάθος διορθώθῃ) **Φῶς τῆς Νυκτός** (μόνον ἢ λύσις εἶνε ἢ ἴδια; ἀλλ' ἢ στιχογραφία καθόλου δὲν ὀμοιάζει) εἶνε σύνθεσις ἰδικῆ του) **Λιμένα Χίου** (ἢ περὶ ἢ; ἐρωτῆς, δὲν ἔχει ψευδώνυμον) **Βασιλεῖον τὸν Βουλγαροκτόνον** (ἔστειλα) **Κυανόλευκον Σημαῖαν**, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 4 Ἰουνίου, ὀκταντῶ εἰς τὸ προσεχές.

**ΕΡΓΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΔΟΥ**  
(Φαίδωνος)  
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ, Τιμᾶται δρ. ἢ φρ. 2  
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Σειρὰ Πρώτη, Δευτέρα, Τρίτη, ἑκάστη δρ. ἢ φρ. 3  
[Αἱ τρεῖς Σειραὶ ὁμοῦ δρ. ἢ φρ. 7, 50 καὶ χουσόδετοι δρ. ἢ φρ. 9.]  
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, δρ. ἢ φρ. 3.  
[Χουσόδετος, δρ. ἢ φρ. 3,50]

**ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ**

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δίδον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι παλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλους, δὲν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Περιαιώς μεχρὶ τῆς 17 Ἰουνίου ἐκ τῶν Ἐσπερικῶν μεχρὶ τῆς 27 Ἰουνίου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μεχρὶ τῆς 11 Ἰουλίου.

[Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἡ δημοσιεύσις ἐγκριθεῖσων Ἀσκησεων ἐκ τῶν Συλλογῶν τοῦ 108ου Διαγωνισμοῦ, καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ μεχρὶ τέλος τῆς ἐξαμηνίας: Τάποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν παρὸ ἀργότερα.]

**258. Λεξιγράφος.**

Εἰς πρόθεσιν δυὸ σύμφωνα ὁ λύτης ἂν κολλήσῃ Κόρην ἀρχαῖον ἀνάκτος εὐκόλως θάνασθησῃ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀργυροκράνου Διός

**259. Μεταγραμματισμός.**

Βγάλε Α καὶ βάλε Ι

Κ' ἀπ' τὸ χάος θὰ ἰδῆς

Ἐνα εὐμορρο νῆσι

Νὰ δημοιοργῆται εὐθύς,

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου τῆς Σαλαμίνας

**260. Τονόγραφος.**

Ἐμένα ὁ κόσμος τραγουδᾷ

Γιὰ τὰ χροσὰ μου τὰ μαλλιά

Ἐχω δὲν ἔχω νοῦ...

Μὰ ὁ τόνος φθάνει νάνεβῃ,

Καὶ κάποια κόρη θὰ φανῇ

Γνωστῇ, τὸ Ὄκειανοῦ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Θεᾶς τῆς Ἀγάπης

**261. Δημῶδες Αἶνιγμα.**

Τὰ τάχα τάχα τέσσερα

Καὶ τὸ ξεφυγιστῆρι πέντε.

Ἐστᾶλη ἀπὸ τοῦ Δάκτυ τοῦ Χριστοῦ

**262. Δικτυωτόν.**

1.—Τὸ πρῶτόν μου εἶνε χώρα κοντὰ εἰς τὴν [Ἀττικῇ.

2.—Τὸ δεῦτερον ἐπίσης, ἀλλ' Ἀσιατικῇ.

3.—Τὸ τρίτον εἶνε ρῆμα ἐκ τῶν πολὺ κοινῶν.

4.—Κ' ἀνάβολῃ εἰς τέλος τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξανδρου

**263. Λογοπαίγιον.**

Ὅταν ἓνα πρᾶγμα δὲν εἶνε λογικόν, εἰμπορεῖ νὰ τρέξῃ γρήγορα;

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Μαγεμένου Ἀεροναύτη

**264. Ποιικὴ Ἀεροστιχίς.**

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεῦτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν ἀρχαῖον θεόν:

1, Κράτος τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης. 2, Μέταλλον εὐγενές. 3, Οἰκιακὸν σκεῦος. 4, Σιδηροργικὸν ἐργαλεῖον. 5, Ἐπιστημονικὸν ἐργαλεῖον.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κλέους

**265. Ἑλληποσύμφωνον.**

ουαι - οι - ηησει

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Στυγίου

**266. Γρίφος.**

δι δού

U δι δὲ δι νὰ tt οἶκοι δού ρι δού λε Β ν

δι δὲ δι δού

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐγωισμοῦ

**Παροράματα.**—Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 249 Ἀσκησιν (Τονόγραφος) ἀντὶ ἀκαταβίβασιν, ἀνάγνωσε ἀναβίβασιν. Εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 252 (Κρυπτογραφικόν) πρόσθεσε ἓνα 3 μεταξὺ τοῦ η καὶ 4 τῆς τελευταίας λέξεως τοῦ τρίτου στίχου.

**ΛΥΣΕΙΣ**

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκησεων τοῦ φύλλου 18

172. Ἀμανίτης 175. Ν

(Ἀμάν, ἦτις.) — ΟΥΝ

173. Τίτανος - τέτανος. — 174. Μάρτις - Μάρτις.

176. Α (βραδέως)

ΟΡΩ (φθινόπωρον)

ΑΡΡΟΣ (ἐπαινετὸς Ο ΓΡΑΦΩΝ

ΩΝ (ἀνθρώπων Ο Ωραῖος)

Σ (ἄριστον.)

177. Αἶας - Ἄσας + (Ἀκρίς-Καρίς-ρίς) κα + (κόνος-Νίκος-Κῶς) νι +

(Σίτος-δστις-τίς) ὄς = ἈΣΚΑΝΙΟΣ. —

178. ΑΘΗΝΑΙ-ΜΕΓΑΡΑ (Ἀμφίσσα, ΘΕΡΟΣ, ἩΓούμενος, ΝΑρκισσος, ἈΡσενικόν, ἸΑΣμος. — 179. Ἡ Σῆρος εἶνε νῆσος τῆς Ἑλλάδος (εἰς τὴν ἰρῶ σῆ-νεν εἰς ος-τ' εἰς ἔλα-δ ὄς.)

**ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ**

[Ἡ λέξις μετὰ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον μετὰ πλεοναστικὰ τὰ διπλάσια, καὶ μετὰ κ. φ. α. λ. α. τ. α. τοῦ τριπλάσιον. Ἐλάττωτος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ εὐλαττωτέρας τῶν 15 πληθυντικῶν νὰ ἴσων 15. Ὁ χωριστὸς στίχος ὅσων καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαῖα ἢ παρῆς ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνδρομηταὶ ὑπὸ τοῦ ἀντιτύπου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.]

**Α**ναλλάσσω ταχυδρ. δελτάρια μόνον μετὰ Κύπρου καὶ Σουδῶν. Διευθυνσις ἀσφαλισταίη: Basile Stylogiou, Poste-Restante, Smyrne. (H, 300)

**Γ**νωστὴν κενὴν Χιώτις Ἀλεξανδρινοί, πῶς ἴνα τὸ ξεσπάθωμα, ξεσπαθώνετε σὰν Σουλῆ; Μά... ἴνα Χιώτις ἴνα Σουλιώτις. — Χιώτις Καίριος. (H, 301)

**Μ**αρτίου Πέμπτη καὶ Εἰκοστῇ, ἡμέρα εὐτυχισμένη! Ψηφίσατ' Ἑλληνόπαιδες, ἡμέραν τιμημένη. — Χασομέρης. (H, 302)

**Σ**τὴν Ἀλεξάνδρεια βίβλιος μου θές, Γλυφικὸν τῆλα; Στῆς Καρμαγιόλας τὸ σχοινὶ θὰ κάμῃς κουντρούβαλα. — Ἀλεξανδρινὴ Καρμαγιόλα. (H, 303)

**Α**γρυπία, Ἰδανικότης, περιττὸς Ἐθανόθης ὁ κλυθὸς παραδώσατε Καρμαγιόλας. Ἀπαξ ἀνακαλυφθεῖσθε, πληρώσατε 20 φράγκα στὴν Πάσχουσαν Ἑλλάδα, Ἀνοιχτόκαρδον ὑπουργόν. (H, 304)

**Π**αρακαλοῦνται θερμῶς συνδρομηταὶ καὶ δὴ Χιώτες νὰ δηλώσωσι διευθύνσεις των εἰς δύο ὑποψηφίους Χίους. Διευθυνσις: Michel Simoudés, Cafr-Zayat (Egypte). (H, 305)

**ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟΝ ΛΑΒΑΡΟΝ**  
ΠΡΟΒΑΡΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ,  
Ἀντιπρόσωπος ἐν ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ  
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ,  
Ἐγρηγόριος Δημογραφιστάτος  
(H, 306)

**ΜΙΧΑΗΛ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**  
ΙΑΤΡΟΣ ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ  
Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου, ἀριθ. 4  
Ἐναντι Συλλογῶν Παρνασσῶ  
Ὁραμ ἐπισκέψεως: 10 — 12 καὶ 3 — 5.

**Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ**

**ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ**

Ἐπιτηδύμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ἀθηρησίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

<b>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</b> <b>Ἐσωτερικῶς:</b> Ἔτησία... δρ. 8,— Ἐξάμηνος... » 4,50 Τρίμηνος... » 2,50	<b>Ἐξωτερικῶς:</b> Ἔτησία φρ. χρ. 10,— Ἐξάμηνος » » 5,50 Τρίμηνος » » 3,— ἰε συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν ἰην ἐκάστον μηνός.	<b>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</b> ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 <b>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</b> <b>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</b> <b>Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰουνίου 1908</b>	<b>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</b> Ἐσωτερικῶς λεπ. 20. Ἐξωτερικῶς φρ. χρ. 30.— Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25). <b>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</b> Ὁδὸς Ἐβριπίδου ἀρ. 33, παρὰ τὸ Βασιλικόν
--	--	--	---

**ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ**

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ)

**ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)**

Ὁ Νικολέφ ἀπεχαιρέτησε τὸν Βλαδίμηρον, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Περνάου, καὶ ἐφθάσεν εἰς τὴν Ρίγαν τὴν 16 πρὸς τὴν 17, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ποῖα φοβερά κατηγορία τὸν ἐδάρευεν.

Εἶδαμεν, ἄλλως τε, μετὰ πόσης ὑπερηφανείας ὁ καθηγητὴς ἀπέβησε, ἢ μᾶλλον, δὲν κατεδέχθη κἄν κρούσῃ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, καὶ ποῖαν στάσιν ἐτήρησεν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ. Γνωρίζομεν ἐπίσης πόσον ἐπέμεινεν ὁ ἀνακριτὴς νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ Νικολέφ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου ἐκείνου καὶ εἰς ποῖον μέρος μετέβῃ ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ Σπασμένου Στανροῦ... Ἀλλ' ὁ Δημήτριος Νικολέφ ἠρνήθη μετ' ἰσῆς ἐπιμονῆς. Δὲν θὰ ὠμίλει, ἐφ' ὅσον ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τοῦ Βλαδίμηρου δὲν τὸν ἐπληροφόρει ὅτι ὁ ἐξόριστος εὐρίσκειται ἐν ἀσφαλείᾳ. Τοιαύτη ἐπιστολὴ δὲν ἐφθάσεν, ἐνθυμέσθε δὲ μετὰ πόσης ἀνυπομονησίας, ἐπὶ δύο ἡμέρας, τὴν ἐπερίμενεν ὁ Νικολέφ. Καὶ τότε, ἐνοχοποιούμενος ὑπὸ σιωπῆς τὴν ὁποῖαν δὲν ἤθελε νὰ λύσῃ, καταδιωκόμενος δι' ἀμελιόχτου μίσους ὑπὸ τῶν πολιτικῶν τοῦ ἐχθρῶν, ἀπειλούμενος ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴν ὑπὸ τοῦ ἐκμαχοῦς ὄχλου, ἐμελλε νὰ συλληφθῇ, ὅταν ὁ Βλαδίμηρος Γιαννῶφ παρουσιάσθῃ!

Ὁ ἴδιος ἀπεκάλυψεν ἀμέσως πόσον ἦτο καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἤρχετο εἰς Ρίγαν. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας ἠνοιχθῆ καὶ ὁ Βλαδίμηρος Γιαννῶφ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Δημητρίου Νικολέφ, ἔθλιψεν ἐπὶ τοῦ στήθους του

τὴν μνηστὴν τοῦ Ἰλκαν, ἠσπᾶσθη τὸν Ἰωάννην, ἐσφίξε τὰς φιλικὰς χεῖρας αἱ ὁποῖαι ἐτάθησαν πρὸς αὐτόν, καὶ ἐνώπιον τοῦ συνταγματάρχου Ραγκενῶφ καὶ τοῦ ταγματάρχου Βέρντερ, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶχαν ἀκολουθήσῃ, εἶπε:

— Εἰς τὸ Περνάου... ὅταν ἔμαθα ποῖον ἄτιμον ἐγκλημα ἀπεδίδετο εἰς τὸν Δημήτριον Νικολέφ, ὅταν ἤκουσα ὅτι κατηγορεῖται ὡς δράστης τῆς δολοφονίας τοῦ Σπασμένου Στανροῦ, ὅταν εἶδα εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἠρνεῖτο νὰ ποκαλύψῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του,

ἐνῶ δὲν εἶχε παρὰ νὰ προφέρῃ μίαν λέξιν, ἓνα ὄνομα — τὸ ἰδικόν μου, — διὰ νὰπαλλαχθῇ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔλεγε διὰ νὰ μὴ μ' ἐκθέσῃ, — δὲν εἰδίτασα νὰ πράξω ὅ,τι μοῦ ἐπέβαλλε στοιχειῶδες καθήκον, ἀνεχώρησα εὐθύς ἀπὸ τὸ Περνάου καὶ ἦλθα... Δημήτριε Νικολέφ, ὅ,τι ἠθέλησες νὰ κάμῃς δι' ἐμὲ σὺ, ὁ φίλος τοῦ Ἰωάννου Γιαννῶφ, ὁ δευτερός πατήρ μου, ἠθέλησα νὰ τὸ κάμω καὶ ἐγὼ διὰ σέ!

— Ἐκαμες ἄσχημα, Βλαδίμηρε, ἔκαμες πολὺ ἄσχημα!... Εἶμαι ἀθῶος, δὲν φοβοῦμαι τίποτε, δὲν εἶχα τίποτε νὰ φοβηθῶ... ἡ ἀβωότης μου θάπεδεικνύετο καὶ χωρὶς τὴν θυσίαν σου.

— Δὲν ἔκαμα καλὰ, Ἰλκα; ἠρώτησεν ὁ Βλαδίμηρος τὴν μνηστὴν του.

— Μὴν ἀποκριθῆς, παιδί μου, εἶπεν ὁ Νικολέφ, δὲν εἰμπορεῖς νὰ κρίνης μεταξὺ τοῦ πατρός σου καὶ τοῦ μνηστῆρός σου!... Σ' ἐκτιμῶ, Βλαδίμηρε, δι' ὅτι ἐνόμισες καθήκόν σου νὰ πράξῃς, ἀλλὰ σὲ μέμφομαι διότι τὸ ἐπραξες! Ἐὰν σκεφθῆς καλλίτερα, θάναγνωρίσῃς καὶ σὺ ὅτι προτιμώτερον ἦτο νὰ καταφύγῃς εἰς μέρος ἀσφαλές. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ μοῦ ἔγραφε, καὶ μόλις ἐλάμβανα τὴν ἐπιστολὴν σου θὰ ὠμιλοῦσα, θὰ ἐφανέρονα τὴν αἰτίαν τοῦ ταξιδίου μου... Δὲν ἤμποροῦσα νὰ ὑπομείνω ἀκόμη ὀλίγας ἡμέρας τὰς φοβερὰς αὐτὰς δοκιμασίας, εἰς νὰ ἐξασφαλισθῆς καὶ σὺ;...

— Πατέρα μου, εἶπε τότε ἡ Ἰλκα μετὰ φωνὴν σταθεράν, πρέπει νὰκούσετε καὶ τὴν ἀπάντησίν μου. Ὅ,τι καὶ ἂν εἶνε νὰ γίνῃ, νομίζω ὅτι ὁ Βλαδίμηρος ἔκαμε καλὰ, καὶ ὅλη μου ἡ ζωὴ δὲν θάρκῃσθαι



«Εἶχε κταρθῶσθ νὰ δραπετεῦσθ...» (Σελ. 226, στ. β').